215.

215. Ειδώλιο καθιστού πιθήκου

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 10331)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
650–600 π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, καστανός-πορτοκαλόχρωμος
Σχεδόν ακέραιο.
Ύψ. 0,101.

Η μπροστινή όψη έχει κατασκευαστεί με μήτρα. Η οπίσθια όψη και η κάτω επιφάνεια είναι επίπεδη και φέρει κυκλική οπή εξαερισμού, μικρό τμήμα της οποίας λείπει. Η μορφή παριστάνεται καθιστή, μετωπική, με προτεταμένα τα χέρια και τα πόδια. Το κρανίο είναι γυμνό. Δεν διακρίνονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Ο τύπος της οπής εξαερισμού στην οπίσθια όψη παραπέμπει σε χρήση του ειδωλίου ως πλαστικού αγγείου.

Αδημοσίευτο.

Γενικά για ειδώλια πιθήκων Καλτσάς 1998, 95, πίν.102γ (από την Άκανθο). Αδάμ-Βελένη κ.ά. 2017, 447, αρ. 604 (Ε. Ακριβοπούλου).

Π.Μ.

215. Seated monkey figurine

Archaeological Museum of Thassos (Π 10331)
Provenance: Alyki Cave 3, Thassos
650–600 BC
Fine light brown-orange clay
Almost intact.
H. 0.101.

The front face of the object was made in a mold, while the rear and the bottom surfaces are flat. There is a circular ventilation hole, which is partially broken. The figure is depicted as seated, frontal, with arms and legs extended. The skull is bare, while the facial features are not visible. The type of ventilation hole in the rear surface suggests that the figurine was used as a vase with relief decoration.

Unpublished.

On monkey figurines, see Καλτσάς 1998, 95, pl. 102γ (Akanthos). Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 447, n. 604 (Ε. Ακριβοπούλου).

P.M.

216.

216. Κορινθιακό μελανόμορφο αλάβαστρο

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Α 2904)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
625–600 π.Χ.
Πηλός ανοιχτός ωχροκάστανος
Συγκολλημένο από δύο τμήματα. Φθορές και απολεπίσεις στην εξωτερική επιφάνεια.
Ύψ. 0,091. Διάμ. χείλους 0,032. Μέγ. διάμ. 0,045.

Στον δίσκο του χείλους φέρει γλωσσωτό κόσμημα. Στη λαβή διακρίνεται μελανό γάνωμα και τον λαιμό περιτρέχει γλωσσωτός διάκοσμος. Μία σφίγγα στραμμένη προς τα δεξιά με πόλο στο κεφάλι και ανοιχτά φτερά αποτελεί την κύρια διακόσμηση. Στα δεξιά της πτηνό με υψωμένη την κεφαλή. Στο βάθος δύο εγχάρακτοι ρόδακες ως παραπληρωματικά κοσμήματα. Στην κάτω πλευρά ρόδακας από σχηματοποιημένα φύλλα που διευθετούνται πέριξ μικρής βάθυνσης στο κέντρο. Με επίθετο ιώδες χρώμα και εγχαράξεις δηλώνονται λεπτομέρειες στις μορφές.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοια αλάβαστρα, βλ. Payne 1931, 44–45, 281–284, πίν. 17.

Σ.Δ., Σ.Σ.

216. Black-figure Corinthian alabastron

Archaeological Museum of Thassos (A 2904)
Provenance: Alyki Cave 3, Thassos
625–600 BC
Pale grayish-brown clay
Reassembled from two fragments, the outer surface is damaged and exfoliated.
H. 0.091. Diam. (rim) 0.032. Max. diam. 0.045.

The discoidal rim has tongue-shaped decoration. The handle is black-glazed, and the neck is also decorated with tongue-shaped motifs. The main decoration consists of a sphinx turned to the right, wearing a polos on the head, and with its wings open. To the right is a bird with its head raised. In the background, there are two incised rosettes as secondary ornamental motifs. On the underside is a rosette of stylized leaves arranged around a small central depression. Details on the figures are indicated by the application of dark purple color and incisions.

Unpublished.

For similar types of alabastra, Cf. Payne 1931, 44-45, 281-284, pl. 17.

S.D., S.S.

217.

217. Κορινθιακό αλάβαστρο

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2781)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
625–600 π.Χ.
Πηλός ωχροκίτρινος
Σχεδόν ακέραιο. Μικρές αποκρούσεις και απολεπίσεις σε τμήματα του σώματος.
Ύψ. 0,075. Διάμ. χείλους 0,032. Μέγ. διάμ. 0,044.

Κοσμείται με ομόκεντρες εναλλασσόμενες μαύρες και κόκκινες λεπτές ταινίες που περιτρέχουν όλο το ωοειδές σώμα, ενώ τον λαιμό κοσμεί γλωσσωτό κόσμημα.

Αδημοσίευτο.

Για αλάβαστρα με παρόμοια διακόσμηση, βλ. Δετοράτου 2003–2009, 51, αρ. κατ. 54.

Σ.Δ., Σ.Σ.

217. Corinthian alabastron

Archaeological Museum of Thassos (Π 2781)
Provenance: Alyki Cave 3, Thassos
625–600 BC
Pale yellow clay
Almost intact, with limited breakage and exfoliation in places across the body.
H. 0.075. Diam. (rim) 0.032. Max. diam. 0.044.

Decorated with concentric thin bands of alternating black and red color, surrounding the entire oval body, while the neck has tongue-shaped motifs.

Unpublished.

For alabastra with similar decoration, see Δετοράτου 2003-2009, 51, cat. n. 54.

S.D., S.S.

218.

218. Κορινθιακός μελανόμορφος δακτυλιόσχημος αρύβαλλος

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2785)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
600–550 π.Χ.
Πηλός ωχρόλευκος
Σχεδόν ακέραιος. Φέρει μικρή απόκρουση στο χείλος και έντονες απολεπίσεις σε όλη την εξωτερική επιφάνεια.
Ύψ. 0,056. Διάμ. χείλους 0,019. Μέγ. διάμ. 0,048.

Φέρει μελανόμορφη διακόσμηση με ερυθρό ιώδες χρώμα και εγχάραξη. Στην άνω επιφάνεια του χείλους, ομόκεντρες κυκλικές ταινίες καστανού χρώματος πλαισιώνουν μελανό γλωσσωτό σχηματοποιημένο κόσμημα. Διακρίνεται μια ακόμη ταινία, μελανή, εξωτερικά. Την περιφέρεια του χείλους κοσμεί σειρά από στιγμές και κάτω από αυτή καστανή ταινία. Στην εξωτερική επιφάνεια της λαβής τέσσερις παχύτερες οριζόντιες ταινίες. Περιμετρικά του λαιμού γλωσσωτό κόσμημα. Σε κάθε πλευρά του αγγείου υπάρχει πλατιά ζώνη με ακτίνες και περιμετρικά της ομόκεντροι κύκλοι που καταλήγουν στην οπή του αγγείου. Περιμετρικά του εσωτερικού δακτυλίου διακρίνεται μαύρη ταινία με συνεχείς λοξές εγχαράξεις. Η ζωφόρος της εξωτερικής περιφέρειας φέρει αριστερόστροφη παράσταση δύο ιππέων. Τα ενδιάμεσα κενά θα πρέπει να συμπλήρωναν παραπληρωματικά διακοσμητικά στοιχεία τα οποία όμως είναι δυσανάγνωστα. Με εγχάραξη αποδίδονται λεπτομέρειες στους δύο ίππους και τους αναβάτες.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιο αρύβαλλο, βλ. Σαριπανίδη 2012, 32, αρ. κατ. 54, πίν.10.

Σ.Δ., Σ.Σ.

218. Ring-shaped black-figure Corinthian aryballos

Archaeological Museum of Thassos (Π 2785)
Provenance: Alyki Cave 3, Thassos
600–550 BC
Off-white clay
Almost intact, with limited breakage on the rim and intense exfoliation across the outer surface.
H. 0.056. Diam. (rim) 0.019. Max. diam. 0.048.

The vase has black-figure decoration with applied red color and incisions. On the upper surface of the rim, concentric circular bands of brown color surround a black tongue-shaped stylized ornament. On the outer surface of the rim a black band is also visible. A group of dots on the rim and a black band lower. Four horizontal thick bands on the outer surface of the handle. Tongue-shaped ornament around the neck. On each side of the vase, there is a wide band of spokes and around it concentric circles end at the central hole. Around the inner ring is a black band with continuous oblique incisions. The frieze on the outer circumference bears a counterclockwise representation of two horsemen. The gaps between these would have been filled with additional decorative elements, which are now illegible. Incision has been applied for the rendering of the two horses and the riders.

Unpublished.

For a similar type of aryballos, see Σαριπανίδη 2012, 32, cat. n. 54, pl. 10.

S.D., S.S.

219.

219. Κορινθιακός μελανόμορφος δακτυλιόσχημος αρύβαλλος

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2905)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
Χρονολόγηση: 600–550 π.Χ.
Πηλός ωχροκάστανος
Σχεδόν ακέραιος. Αποκρούσεις και απολεπίσεις κατά τόπους στην εξωτερική επιφάνεια.
Ύψ. 0,058. Διάμ. χείλους 0,019. Μέγ. διάμ. 0,048.

Φέρει μελανόμορφη διακόσμηση, επίθετο ιώδες χρώμα και εγχάραξη. Στην άνω επιφάνεια του χείλους, ομόκεντρες κυκλικές ταινίες μελανού χρώματος πλαισιώνουν μελανό γλωσσωτό-στιγμωτό κόσμημα. Μια ακόμη ταινία, μελανή, στην εξωτερική περίμετρο του χείλους. Την περιφέρεια του χείλους κοσμεί σειρά από στιγμές και κάτω από αυτή μελανή ταινία. Στην εξωτερική επιφάνεια της λαβής μελανόγραφη διακόσμηση με τέσσερις στιγμές, παχιά ταινία και τεθλασμένη γραμμή. Περιμετρικά του λαιμού, γλωσσωτό σχηματοποιημένο κόσμημα. Σε κάθε πλευρά του αγγείου υπάρχει πλατιά ζώνη με ακτίνες και περιμετρικά της ομόκεντροι κύκλοι που καταλήγουν στην οπή του αγγείου, το εσωράχιο της οποίας φέρει γάνωμα μαύρου χρώματος. Περιμετρικά του εσωτερικού δακτυλίου διακρίνεται μαύρη ταινία με συνεχείς λοξές εγχαράξεις. Η ζωφόρος της εξωτερικής περιφέρειας διακοσμείται με αριστερόστροφη παράσταση δύο ιππέων. Τα ενδιάμεσα κενά φαίνεται να συμπληρώνονται με παραπληρωματικά διακοσμητικά στοιχεία, τα οποία όμως είναι δυσανάγνωστα. Με εγχάραξη αποδίδονται λεπτομέρειες στους δύο ίππους και τους αναβάτες.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιο αρύβαλλο, βλ. Σαριπανίδη 2012, 32, αρ. κατ. 54, πίν. 10.

Σ.Δ., Σ.Σ.

219. Ring-shaped black-figure Corinthian aryballos

Archaeological Museum of Thassos (Π 2905)
Provenance: Alyki Cave 3, Thassos
600–550 BC
Pale yellowish-brown clay
Almost intact, with breakage and exfoliation on the outer surface.
H. 0.058. Diam. (rim) 0.019. Max. diam. 0.048.

The vase has back-figure decoration, with applied purple color and incisions. On the upper surface of the rim, concentric circular bands of black color surround a black tongue-shaped dotted ornament. On the outer surface of the rim a black band is also visible. A group of dots on the rim and a black band lower. Four dots, a thick band, and a zig-zag line, all black, on the outer surface of the handle. A tongue-shaped stylized ornament around the neck. On each side of the vase a wide band of spokes and concentric circles around it. The interior of the vase is black-glazed. Around the inner rim is a black band with continuous oblique incisions. The frieze of the outer circumference is decorated with a counterclockwise representation of two horsemen. The gaps between them appear to have been filled with additional decorative motifs, which are now illegible. Incision has been applied for the rendering of the two horses and the riders.

Unpublished.

For a similar example, see Σαριπανίδη 2012, 32, cat. n. 54, pl. 10.

S.D., S.S.

220.

220. Κορινθιακός μελανόμορφος σφαιρικός αρύβαλλος

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2780)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
550–525 π.Χ.
Πηλός ωχροκίτρινος
Λείπει μια λαβή και μεγάλο μέρος του χείλους. Απολεπίσεις και φθορά στο μεγαλύτερο μέρος της επιφάνειάς του.
Ύψ. 0,05. Μέγ. διάμ. 0,05.

Στο χείλος φέρει διακόσμηση από ομόκεντρες ταινίες, δύο στην εσωτερική περιφέρειά του και μία στην εξωτερική. Από τον ώμο, ξεκινά τετράφυλλο κόσμημα, με επίθετο ιώδες χρώμα στους τέσσερις οφθαλμούς των φύλλων. Γλωσσωτό κόσμημα στην κάτω πλευρά.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιους αρυβάλλους, βλ. Σαριπανίδη 2012, 31-32, αρ. κατ. 53, πίν.9.

Σ.Δ., Σ.Σ.

220. Spherical Corinthian aryballos with quatrefoil motif

Archaeological Museum of Thassos (Π 2780)
Provenance: Alyki Cave 3, Thassos
550–525 BC
Pale yellow clay
One handle and most of the rim are missing, while most of the surface is damaged and exfoliated.
H. 0.05. Max. diam. 0.05.

On the rim are concentric bands, two around the inner circumference and one around the outer. A four-leaved motif, with applied purple color on each of the leaves is depicted on the shoulder. There is also a tongue-shaped motif on the lower part of the body.

Unpublished.

For similar aryballoi, see Σαριπανίδη 2012, 31-32, cat. n.53, pl.9.

S.D., S.S.

221.

221. Κορινθιακός μελανόμορφος σφαιρικός αρύβαλλος

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2776)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
560–550 π.Χ.
Πηλός ωχροκίτρινος
Λείπει το μεγαλύτερο μέρος του χείλους. Απολεπίσεις και μικρές αποκρούσεις επιφανειακά.
Ύψ. 0,064. Μέγ. διάμ. 0,062.

Στο σωζόμενο τμήμα του χείλους διακρίνεται τμήμα διακόσμησης με ομόκεντρους μελανούς και ερυθρούς κύκλους. Στη λαβή παχύτερες ταινίες μελανές και μια ερυθρή. Πέριξ του λαιμού ακτινωτός διάκοσμος και στον ώμο του αγγείου τρεις μελανοί ομόκεντροι κύκλοι. Στην κύρια ζώνη φέρει δεξιόστροφη προς τον θεατή παράσταση με τέσσερις μορφές οπλιτών που κρατούν ασπίδα. Με εγχάραξη αποδίδονται οι κεφαλές των μορφών και λεπτομέρειες στις ασπίδες. Επίθετο ιώδες χρώμα στο επίσημα της κάθε ασπίδας. Ανάμεσά τους στικτοί ρόδακες ως παραπληρωματικά κοσμήματα. Στην κάτω επιφάνεια φέρει διακόσμηση με ομόκεντρους κύκλους.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιο αρύβαλλο, βλ. Σαριπανίδη 2012, 30, αρ. κατ. 48, πίν. 9.

Σ.Δ., Σ.Σ.

221. Spherical black-figure Corinthian aryballos

Archaeological Museum of Thassos (Π 2776)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
560–550 BC
Pale yellow clay
Almost intact, with small surface scratches and exfoliation.
H. 0.064. Max. diam. 0.062.

On the preserved part of the rim, concentric black and red circles are depicted, while on the handle, there are thicker black and red bands. Around the neck, there is radial decoration, and on the shoulder of the vase, there are three black concentric circles. Four hoplite figures holding shields are depicted on the body. The heads of the figures and the details on the shields are incised. Red-colored emblems on each shield. In between the figures, dotted rosettes are used as complementary ornaments, while on the lower surface of the vase concentric circles are depicted.

Unpublished.

For a similar aryballos, see Σαριπανίδη 2012, 30, cat. n. 48, pl. 9.

S.D., S.S.

222.

222. Κορινθιακή μικρογραφική κοτύλη

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2791)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
525–500 π.Χ.
Πηλός ανοιχτός ωχροκάστανος
Λείπει το μεγαλύτερο τμήμα μίας λαβής. Αποκρούσεις στην περίμετρο του χείλους, απολεπίσεις και ιζήματα.
Ύψ. 0,03. Διάμ. χείλους 0,045. Διάμ. βάσης 0,025.

Εσωτερικά φέρει ερυθρό γάνωμα. Ο εξωτερικός διάκοσμος διατάσσεται σε ζώνες. Στην πρώτη ζώνη, στο ύψος των λαβών, διακρίνεται μελανή τεθλασμένη ταινία. Ακολουθεί μια ερυθρή πλατιά ταινία, που πλαισιώνεται από δύο σκουρότερες γραμμές, και μια μελανή ταινία.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιες μικρογραφικές κοτύλες, βλ. Σαριπανίδη 2012, 27, αρ. κατ. 34-40, πίν. 6.

Σ.Δ., Σ.Σ.

222. Corinthian miniature kotyle

Archaeological Museum of Thassos (Π 2791)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
525–500 BC
Light brown clay
Most of the handle is missing. There are chips around the rim, with exfoliation and adhering sediment.
H. 0.03. Diam. (rim) 0.045. Diam. (base) 0.025.

The interior is red-glazed. The decoration on the outer surface is arranged in zones. In the first, at the height of the handles, a black zig-zag band can be distinguished. This is followed by a wide red band framed by two darker lines, along with a black band.

Unpublished.

For a similar vase, see Σαριπανίδη 2012, 27, cat. n. 34-40, pl. 6.

S.D., S.S.

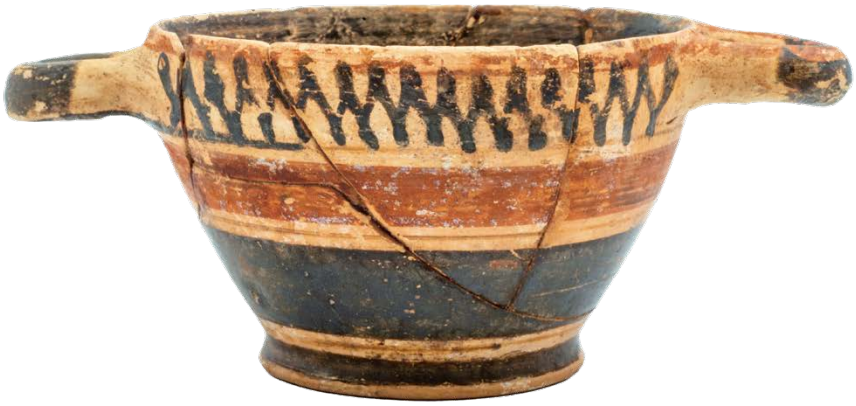

223.

223. Κορινθιακή μικρογραφική κοτύλη

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Α 2906)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
525–500 π.Χ.
Πηλός ανοιχτός ωχροκάστανος
Συγκολλημένη από πέντε τμήματα. Αποκρούσεις στη βάση, απολεπισμένο κατά τόπους.
Ύψ. 0,034. Διάμ. χείλους 0,055. Διάμ. βάσης 0,033.

Μελανό γάνωμα στο εσωτερικό του και στις λαβές. Ο εξωτερικός διάκοσμος διατάσσεται σε ζώνες. Στην πρώτη — στο ύψος των λαβών— διακρίνεται μελανή τεθλασμένη ταινία, πλαισιωμένη από λεπτή ερυθρή γραμμή άνω; και λεπτή μελανή κάτω. Ακολουθεί ερυθρή πλατιά ταινία που πλαισιώνεται από δύο σκουρότερες γραμμές, ενώ στο κάτω μέρος του σώματος μελανή παχύτερη ταινία, μια λεπτή σκούρα ερυθρή γραμμή και μια μελανή λεπτή ταινία πριν από την αρχή της βάσης. Στην επιφάνεια έδρασης διακρίνεται μελανή ταινία περιμετρικά με μελανή στιγμή στο κέντρο.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιες κοτυλίσκες, βλ. Σαριπανίδη 2012, 27, αρ. κατ. 34–40, πίν. 6.

Σ.Δ., Σ.Σ.

223. Miniature Corinthian kotyle

Archaeological Museum of Thassos (A 2906)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
525–500 BC
Light grayish-brown clay
Reassembled from five parts, with scratches on the base and exfoliation in places.
H. 0.034. Diam. (rim) 0.055. Diam. (base) 0.033.

Black glaze on the inner surface and the handles. The decoration on the outer surface is arranged in zones. In the first, at the height of the handles, a black zig-zag band can be distinguished, framed by a thin red line above and a thin black one below. This is followed by a wide red band framed by two darker lines, while on the lower part of the body a thicker black band and a thin dark red band are applied. A thin black band just above the base. On the surface of the base, a black band has been applied around the perimeter, with a black dot in the center.

Unpublished.

For a similar vase, see Σαριπανίδη 2012, 27, cat. n. 34-40, pl. 6.

S.D., S.S.

224.

224. Αττική μελαμβαφής μικρογραφική λεκανίδα

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Α 3024)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
6ος αι. π.Χ.
Πηλός ερυθρωπός
Σχεδόν ολόκληρη με αρκετές απολεπίσεις στην εξωτερική επιφάνεια. Η μία λαβή είναι συγκολλημένη και ελάχιστα συμπληρωμένη.
Ύψ. 0,036. Διάμ. χείλους 0,103. Διάμ. βάσης 0,041.

Μελαμβαφής. Στον πυθμένα τρεις ομόκεντροι κύκλοι, οι δύο αβαφείς και ο ένας μελανός, αναπτύσσονται πέριξ μελανής στιγμής. Μελανό γάνωμα υπάρχει και στις λαβές, το σώμα και το άνω μέρος της βάσης.

Αδημοσίευτο.

Σ.Δ., Σ.Σ.

224. Miniature Attic black glazed lekanis

Archaeological Museum of Thassos (A 3024)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
6th c. BC
Red clay
Almost intact, with several chips on the outer surface. One of the handles was reassembled and slightly remodeled.
H. 0.036. Diam. (rim) 0.103. Diam. (base) 0.041.

Black glaze on the surface, while on the bottom are three concentric circles surrounding a black dot, two unpainted and one black. Black glaze is on the handles, the body, and the upper part of the foot.

Unpublished.

S.D., S.S.

225.

225. Αττική ταινιωτή κύλικα-σκύφος

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Α 3020)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
Τέλος 6ου–πρώιμος 5ος αι. π.Χ.
Πηλός ερυθρωπός
Συγκολλημένη από τέσσερα τεμάχια και συμπληρωμένη. Απολεπίσεις.
Ύψ. 0,052. Διάμ. χείλους 0,085. Διάμ. βάσης 0,034.

Μελανή ταινία στο χείλος και μελανό γάνωμα στις λαβές. Το σώμα διακοσμείται με ζώνη από ανθέμια εναλλασσόμενα με κλειστά άνθη λωτού που εκφύονται από πλοχμό. Κάτω από τη ζώνη αυτή υπάρχει μελανή ταινία που καλύπτει και την επιφάνεια του ποδιού. Ομόκεντροι κύκλοι κοσμούν τη βάση του ποδιού πέριξ της βάθυνσης στο μέσον.

Αδημοσίευτο.

Για παρόμοιες κύλικες, βλ. Σαριπανίδη 2012, 61, αρ. κατ. 121–123, πίν. 25.

Σ.Δ., Σ.Σ.

225. Attic banded cup-skyphos

Archaeological Museum of Thassos (A 3020)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
Late 6th–early 5th c. BC
Red clay
Reassembled from four pieces and remodeled in places, with some exfoliation.
H. 0.052. Diam. (rim) 0.085. Diam. (base) 0.034.

A black band on the rim. The handles are black-glazed. The body is decorated with a band of palmettes alternating with closed lotus flowers emerging from an interlace motif. Below this band is a plain black band that also covers the surface of the foot. Concentric circles adorn the base of the foot around a central depression.

Unpublished.

For similar kylikes, see Σαριπανίδη 2012, 61, cat. n. 121-123, pl. 25.

S.D., S.S.

226.

226. Ειδώλιο όρθιας γυναικείας μορφής

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2727)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
570–530 π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, πορτοκαλόχρωμος
Σχεδόν ακέραιο. Λείπει τμήμα από το κάτω μέρος του ειδωλίου και πιθανόν η βάση του. Υπάρχουν μικρές εκδορές και θραύσεις.
Ύψ. 0,082.

Η μορφή κρατά πτηνό με το δεξί λυγισμένο χέρι κάτω από το στήθος ενώ με το αριστερό χέρι ακουμπά ελαφρά τον χιτώνα. Φοράει μακρύ χιτώνα και ιμάτιο. Τα μαλλιά της είναι μακριά, ενώ δύο βόστρυχοι δεξιά και αριστερά από τον λαιμό πέφτουν πάνω στο στήθος Στο κεφάλι φέρει στεφάνη και καλύπτρα. Διακρίνονται αδρά τα χαρακτηριστικά του προσώπου και το αμυδρό χαμόγελο στο στόμα. Η εμπρόσθια όψη είναι κατασκευασμένη με μήτρα. Η πίσω όψη του ειδωλίου είναι αδιαμόρφωτη. Ανατολικοϊωνική προέλευση.

Αδημοσίευτο.

Αναφορά στο Λαζαρίδης 1963, 258, εικ. 295α. Για παρόμοια παραδείγματα, βλ. Huysecom-Haxhi 2009, τύπος T1334, πίν. 17, από το Αρτεμίσιο Θάσου. Prokova 2014, 148 (K16), 150 (K20), 155 (K29), από το Ιερό της Παρθένου, Νεάπολης. Για παραδείγματα από Πέλλα, βλ. Αδάμ-Βελένη κ.ά. 2017, 279, 281–282 αρ. 230, 234, 238 (Α. Χρυσοστόμου & Π. Χρυσοστόμου).

Π.Μ.

226. Standing female figurine

Archaeological Museum of Thassos (Π 2727)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
570–530 BC
Fine orange clay
Almost intact, with part of the bottom of the figurine missing and possibly its base. There are minor surface scratches and breaks.
H. 0.082.

The figure wears a long chiton and a himation. With the arm bent under the chest, she holds a bird in her right hand while lightly touching the chiton with her left. Her hair is long, and two locks on the right and left sides of her neck fall onto her chest. She wears a stephani (headpiece) and a kalyptra (veil). Apart from the triangular nose and a faint smile, the facial features are roughly rendered. The front side was made in a mold, while the back of the figure was unshaped. The figurine is of Anatolian Ionian provenance.

Unpublished.

Mentioned in Λαζαρίδης 1963, 258, fig. 295α. For similar examples, see Huysecom-Haxhi 2009, type T1334 pl. 17, from Artemision in Thassos. Prokova 2014, 148 (K16), 150 (K20), 155 (K29), from the Sanctuary of the Virgin, Neapolis. For examples from Pella, see Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 279, 281-282, nos. 230, 234, 238 (Α. Χρυσοστόμου & Π. Χρυσοστόμου).

P.M.

227.

227. Ειδώλιο ένθρονης γυναικείας μορφής με πόλο

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2735)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
550–500 π.Χ
Πηλός λεπτόκοκκος, πορτοκαλόχρωμος
Σχεδόν ακέραιο. Μικρές αποκρούσεις (στον πόλο, στο δεξιό άνω τμήμα του θρόνου, στο δεξί χέρι).
Ύψ. 0,119.

Παριστάνεται γυναικεία μορφή κατενώπιον καθιστή σε θρόνο. Τα πόδια της πατούν σε χαμηλό υποπόδιο. Τα χέρια ακουμπούν πάνω στα γόνατα. Φορά μακρύ, απτύχωτο χιτώνα και επίβλημα στο κεφάλι και στους ώμους. Οι απολήξεις του επιβλήματος είναι ευδιάκριτες πάνω από το στήθος. Αδρά αποδίδονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Ελαφρύ μειδίαμα στο στόμα. Αδιαμόρφωτη η πίσω και κάτω επιφάνεια του ειδωλίου. Η εμπρόσθια όψη είναι κατασκευασμένη με μήτρα. Ανατολικοϊωνικού εργαστηρίου.

Αδημοσίευτο.

Αναφορά στο Λαζαρίδης 1963, 258, εικ. 294α. Για παρόμοια παραδείγματα, βλ. Doux 1958, 808, εικ. 6, από το Αρτεμίσιο Θάσου. Βοκοτοπούλου κ.ά. 1985, 162, αρ. 255, από τη Σίνδο (Β. Μισαηλίδου). Καραμήτρου-Μεντεσίδη 1990, 77, εικ. 14, από την Αιανή. Καλτσάς 1998, 89, αρ.779 πίν. 93β, από την Άκανθο. Στεφανή 2004 487, πίν. 8, από τη Βέροια. Huysecom-Haxhi 2009, τύπος T1397, πίν. 25, αρ. 1414, από το Αρτεμίσιο Θάσου. Prokova 2014, 202 (S28), από το Ιερό της Παρθένου, Νεάπολης. Αδάμ-Βελένη κ.ά. 2017, 288, 250–251 (Λ. Στεφανή), με βιβλιογραφία, από τη Βέροια.

Π.Μ.

227. Enthroned female figurine wearing a polos

Archaeological Museum of Thassos (Π 2735)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
550–500 BC
Fine orange clay
Almost intact, minor damage (on the polos, the upper right part of the throne, and the right hand).
H. 0.119.

Seated on a throne, her feet are placed on a low footstool, and her hands rest on her knees. She wears a long, unpleated chiton and an epivlema (shawl) on her head and shoulders. The ends of the epivlema are clearly visible on her chest. The front side was made in a mold, with the features roughly rendered but with a slight smile. The back and lower surfaces are unshaped. The figurine is of Anatolian Ionian provenance.

Unpublished.

Mentioned in Λαζαρίδης 1963, 258, fig. 294a. For similar examples, see Doux 1958, 808, fig. 6, from Artemisio, Thassos. Βοκοτοπούλου et al. 1985, 162, n. 255, from Thessaloniki (Β. Μισαηλίδου). Καραμήτρου-Μεντεσίδη 1990, 77, fig. 14, from Aiani. Καλτσάς 1998, 89, n. 779, pl. 93β, from Akanthos. Στεφανή 2004, 487, pl. 8, from Veroia. Huysecom-Haxhi 2009, type T1397, pl. 25, n. 1414, from Artemisio, Thassos. Prokova 2014, 202 (S28), from the Sanctuary of the Virgin, Neapolis. Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 288, 250-251 (Λ. Στεφανή), with bibliography, from Veroia.

P.M.

228.

228. Ειδώλιο όρθιας ανδρικής μορφής (ενδεδυμένος κούρος)

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2725)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
575–550 π.Χ.
Πηλός πορτοκαλόχρωμος
Σχεδόν ακέραιο. Λείπει τμήμα από το κάτω μέρος του ειδωλίου και πιθανόν η βάση του.
Ύψ. 0,115.

Όρθιος νέος, κατενώπιον, με τα χέρια κολλημένα στους μηρούς. Τα μαλλιά του είναι ίσια, μακριά και χωρίζονται στη μέση πάνω από το μέτωπο, ενώ δύο βόστρυχοι δεξιά και αριστερά από τον λαιμό πέφτουν πάνω στο στήθος. Τα μαλλιά στην οπίσθια όψη είναι ίσια και πέφτουν ως άμορφη μάζα στους ώμους. Φοράει μακρύ χιτώνα και ιμάτιο που σχηματίζει φαρδιά πτύχωση στο αριστερό τμήμα του σώματος. Αμυγδαλωτά μάτια, αμυδρό χαμόγελο στο στόμα. Η εμπρόσθια όψη είναι κατασκευασμένη με μήτρα. Η οπίσθια όψη είναι πλασμένη με το χέρι. Ανατολικοϊωνικού εργαστηρίου.

Αδημοσίευτο.

Αναφορά στο Λαζαρίδης 1963, 258, εικ. 294γ. Για παράλληλα παραδείγματα, βλ. Doux 1958, 809, εικ. 10. Muller 2000, 38 εικ. 10. Huysecom-Haxhi 2009, τύπος T1358, εικ. 21, από το Αρτεμίσιο Θάσου. Prokova 2014, 263 (MB1), 264 (Mb2), από το Ιερό της Παρθένου, Νεάπολης. Βοκοτοπούλου κ.ά. 1985, αρ. 251, 160–161 από τη Σίνδο (Β. Μισαηλίδου). Καραμήτρου-Μεντεσίδη 1990, 77, εικ. 10, από την Αιανή. Στεφανή 2004, 486, εικ. 3 από τη Βέροια.

Π.Μ.

228. Standing male figurine (clothed kouros)

Archaeological Museum of Thassos (Π 2725)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
575–550 BC
Orange clay
Almost intact. Part of the lower part of the figurine and probably its base are missing.
H. 0.115.

Standing young man, frontal, with his hands clasped on his thighs. His hair is straight, long, and parted in the middle over the forehead, while two locks on the right and left of the neck fall onto the chest. The hair on the back is straight and falls as a shapeless mass onto the shoulders. He wears a long chiton and a himation that forms a wide pleat on the left side of the body. The front side of the figure was made in a mold, with almond-shaped eyes and a faint smile, while the back was handmade. The figurine is of Anatolian Ionian provenance.

Unpublished.

Mentioned in Λαζαρίδης 1963, 258, fig. 294γ. For similar examples, see Doux 1958, 809, fig. 10. Muller 2000, 38 fig. 10, Huysecom-Haxhi 2009, type T1358 fig. 21, from Artemision of Thassos. Prokova 2014, 263 (MB1), 264 (Mb2), from the Sanctuary of the Virgin, Neapolis. Βοκοτοπούλου et al. 1985, n. 251, 160-161 from Thessaloniki (Β. Μισαηλίδου). Καραμήτρου Μεντεσίδη 1990, 77, fig. 10, from Aiani. Στεφανή 2004, 486, fig. 3 from Veroia.

P.M.

229.

229. Ειδώλιο ένθρονης γυναικείας μορφής

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2750)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
575–550 π.Χ.
Πηλός πορτοκαλόχρωμος
Σχεδόν ακέραιο. Μικρές εκδορές στο υποπόδιο.
Ύψ. 0,085.

Η μορφή κάθεται σε θρόνο και πατά σε υποπόδιο. Αυστηρά μετωπική στάση. Τα χέρια της ακολουθούν το περίγραμμα του καθιστού σώματος και ακουμπούν στα γόνατα. Ο θρόνος διακρίνεται μόνο πλάγια. Είναι ντυμένη με μακρύ απτύχωτο χιτώνα και ιμάτιο που καλύπτει το κεφάλι, τους ώμους και απολήγει στις κνήμες. Αδρά διακρίνονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου της, ενώ έντονα διαγράφεται το στήθος της. Η εμπρόσθια όψη είναι κατασκευασμένη με μήτρα. Η πίσω και κάτω όψη του ειδωλίου είναι αδιαμόρφωτη. Ανατολικοϊωνικού εργαστηρίου.

Αδημοσίευτο.

Αναφορά στο Λαζαρίδης 1963, 258, εικ. 294β. Για παράλληλα παραδείγματα, βλ. Doux 1958, 808, εικ. 5 από το Αρτεμίσιο Θάσου. Βοκοτοπούλου κ.ά. 1985, 116, πίν. 173 από τη Σίνδο (Μισαηλίδου). Καλτσάς 1998, 270, 80–81, αρ.782, πίν. 82α, αρ. 780, πίν. 93β, από την Άκανθο. Καραμήτρου-Μεντεσίδη 1990, 77, πίν. 14, από την Αιανή. Huysecom-Haxhi 2009, τύπος T1276, πίν. 14, από το Αρτεμίσιο Θάσου. Prokova 2014, 196 (S17), 201 (S26), 205 (S33), από το Ιερό της Παρθένου, Νεάπολης. Αδάμ-Βελένη κ.ά.. 2017, 238–239 αρ. 139 (Δ. Μαλαμίδου).

Π.Μ.

229. Enthroned female figurine

Archaeological Museum of Thassos (Π 2750)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
575–550 BC
Orange clay
Almost intact, except some scratches on the footstool.
H. 0.085.

Seated on a throne, her feet are placed on a footstool. The figure is in a strict frontal position, with her arms following the contour of her seated body and her hands resting on her knees. The throne is only visible from the side. She is dressed in a long, unpleated chiton and a himation that covers her head and shoulders and ends at her shins. The facial features are clearly visible, while her chest is strongly outlined. The front of the figure was made in a mold, while the back and base are unshaped. The figurine is of Anatolian Ionian provenance.

Unpublished.

Mentioned in Λαζαρίδης 1963, 258, fig. 294β. For similar examples, see Doux 1958, 808, fig. 5 from Artemisio, Thassos. Βοκοτοπούλου et al. 1985, 116, pl. 173 (Μισαηλίδου). Καλτσάς 1998, 270 and 80-81 n. 782, pl. 82a, n. 780, pl. 93β, from Akanthos. Καραμήτρου-Μεντεσίδη 1990, 77, pl. 14, from Aiani. Huysecom-Haxhi 2009, type T1276, pl. 14, from Artemisio, Thassos. Prokova 2014, 196 (S17), 201 (S26), 205 (S33), from the Sanctuary of the Virgin, Neapolis. Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 238-239 n. 139 (Δ. Μαλαμίδου).

P.M.

230.

230. Ειδώλιο όρθιας γυναικείας μορφής

Αρχαιολογικό Μουσείο Θάσου (Π 2729)
Προέλευση: σπήλαιο Αλυκής Θάσου 3
Χρονολόγηση: 550–500 π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, πορτοκαλόχρωμος
Σχεδόν ακέραιο. Λείπει τμήμα από το κάτω μέρος του ειδωλίου και πιθανόν η βάση του. Υπάρχουν μικρές εκδορές και θραύσεις.
Ύψ. 0,079.

Φέρει με το αριστερό λυγισμένο χέρι κυκλικό αντικείμενο μπροστά στο στήθος, ενώ το δεξί χέρι είναι κολλημένο στον αντίστοιχο μηρό. Φορά πέπλο με πτυχώσεις, ιμάτιο και καλύπτρα στο κεφάλι. Διακρίνονται αδρά τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Ελαφρύ μειδίαμα. Η εμπρόσθια όψη είναι κατασκευασμένη με μήτρα. Η οπίσθια όψη είναι πλασμένη με το χέρι.

Αδημοσίευτο.

Αναφορά στο Λαζαρίδης 1963, 258, εικ. 295α.

Π.Μ.

230. Standing female figurine

Archaeological Museum of Thassos (Π 2729)
Provenance: Alyki Cave, Thassos 3
550–500 BC
Fine orange clay
Almost intact, with part of the bottom missing and possibly also its base. There are minor scratches and breaks.
H. 0.079.

Standing female figurine, with her left arm bent and, in her hand, she holds a circular object in front of her chest. Her right-hand rests on her right thigh. She wears a pleated peplos, a himation, and a kalyptra. The front side was molded, with the facial features clearly visible and a slight smile, while the back of the figure was handmade.

Unpublished.

Mentioned in Λαζαρίδης 1963, 258, fig. 295α.

P.M.

231.

231. Κεφάλι πιθήκου από πλαστικό αγγείο

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 3571)
Προέλευση: σπήλαιο Δρακότρυπα Θάσου
560–540 π.Χ..
Πηλός λεπτόκοκκος, χρώματος ωχρού καστανού (2,5Y 8/4 pale yellow), με λίγη μίκα
Αποκρουσμένα τα αυτιά και η επιφάνεια στο πίσω και κάτω μέρος του κεφαλιού. Το γάνωμα έχει κατά τόπους απολεπιστεί.
Ύψ. 0,037. Διάμ. χείλους 0,022.

Από την κορυφή του κεφαλιού εκφύεται το δισκόμορφο χείλος του αγγείου, στο οποίο καταλήγει διαμπερής, κατά τον κατακόρυφο άξονα, οπή. Καστανόμαυρο γάνωμα καλύπτει το χείλος του αγγείου, καθώς και το κεφάλι, εκτός από το πρόσωπο (και την αποκρουσμένη περιοχή των αυτιών). Επίθετο ιώδες στον ακουστικό πόρο των αυτιών. Το περίγραμμα και η κόρη των ματιών δηλώνονται με καστανόμαυρο χρώμα, ενώ τα ρουθούνια και η μύτη με πιο ανοιχτό καστανό. Χάραξη στο περίγραμμα των ματιών. Η μικρή απόκλιση της άνω επιφάνειας του χείλους του αγγείου από το οριζόντιο επίπεδο πιθανόν να δηλώνει ότι το κεφάλι θα είχε ελαφριά κλίση προς τα αριστερά. Εργαστηρίου της Ανατολικής Ελλάδας. Ανήκει στον τύπο Β-Β΄ της ταξινόμησης του Ducat.

Γεωργιάδης 2024, 550-553, εικ. 6. Για τον τύπο, βλ. Ducat 1966, 120–124. Πρβλ. Rizza 1960, 256, εικ. 16. Ducat 1966, 121, τύπος Β, πίν. XVIII, 7. Τσάκος 1969, 388, πίν. 392α. Σταμπολίδης 2003, 315 αρ. 338 (Βιγλάκη).

Φ.Γ.

231. Monkey head from a plastic vase

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 3571)
Provenance: Drakotrypa Cave, Thassos
560–540 BC
Fine pale brown clay (2,5Y 8/4 pale yellow), with small mica flecks
The ears and the surface of the back and bottom of the head are broken, while the glaze is exfoliated in places.
H. 0.037. Diam. (rim) 0.022.

The disk-shaped rim of the vase protrudes from the top of the head, through which there is a vertical through-hole. The rim and head are covered with brownish-black glaze, apart from the face (and the chipped area of the ears). The ear canals are highlighted by the application of purple color. The outlines of the eyes and pupils are rendered with brownish-black color, while the nostrils and nose are lighter brown. The outlines of the eyes are also incised. The slight deviation of the upper surface of the rim from the horizontal suggests that the head would have been slightly inclined towards the left. From a workshop in Eastern Greece, it is of type B-B′ of Ducat's classification.

Γεωργιάδης 2024, 550-553. For this type of vase, see Ducat 1966, 120-124. Cf. Rizza 1960, 256, fig. 16. Ducat 1966, 121, type B, pl. XVIII,7. Τσάκος 1969, 388, pl. 392α. Σταμπολίδης 2003, 315 n. 338 (Βιγλάκη).

F.G.

232.

232. Όστρακο ψευδοχιακού πινακίου

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 3398)
Προέλευση: σπήλαιο Δρακότρυπα Θάσου
590–560 π.Χ.
Πηλός κεραμιδί χρώματος (2,5YR 6/8 light red), με μίκα και λίγα μικρά λευκά και σκουρόχρωμα εγκλείσματα
Αποσπασματικό, συγκολλημένο.
Ύψ. 0,048. Πλ. 0,056. Πάχ. 0,009.

Όστρακο από «ψευδοχιακό» πινάκιο Ρυθμού των Αιγάγρων, εργαστηρίου της Θάσου. Ωχρό επίχρισμα (2,5Y 8/4 pale yellow) στην εξωτερική επιφάνεια. Σώζεται η απεικόνιση τμήματος λιονταριού που αποδίδεται με περίγραμμα, σκιαγραφία και επίθετο ιώδες (στο σώμα) και κινείται προς τα δεξιά, ενώ στρέφει το κεφάλι του προς τα πίσω. Ρόδακες κάτω από την κοιλιά του ζώου και πάνω από την πλάτη του.

Γεωργιάδης & Σύρος 2016, 571, εικ. 8, σημ. 20. Για το «ψευδοχιακό» εργαστήριο, βλ. Lemos 1991, 209–222. Lemou 1992. Coulié 2002, 159–162,170–171, 210–215.

Φ.Γ.

232. Thassian Chian-style plate

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 3398)
Provenance: Drakotrypa Cave, Thassos
590–560 BC
Light red clay (2,5YR 6/8 light red), with mica flecks and a few small white and dark inclusions
Fragmentary, reassembled.
H. 0.048. W. 0.056. Th. 0.009.

Sherd from a 'Pseudochiako' pinakio of the Wild Goat Style from a workshop on Thassos. It has pale slip (2.5Y 8/4) on the outer surface and part of a depiction of a lion, rendered in a shaded outline, and with applied purple color on the body. The animal moves to the right while turning its head backward. There are rosette motifs under the lion's belly and above its back.

Γεωργιάδης & Σύρος 2016, 571, fig. 8, note 20. For the 'Pseudochiako' workshop, see Lemos 1991, 209-222. Lemou 1992. Coulié 2002, 159-162, 170-171, 210-215.

F.G.

233.

233. Ειδώλιο Πτα-Παταίκου

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 3718)
Προέλευση: σπήλαιο Δρακότρυπα Θάσου
550–525 π.Χ.
Πηλός σκληρός, λεπτόκοκκος, χρώματος καστανέρυθρου (5YR 6/6 reddish yellow), με μίκα και μικρού μεγέθους εγκλείσματα
Λείπει το κάτω τμήμα του (κάτω από την κοιλιά). Συγκολλήσεις και μικρές συμπληρώσεις στο πρόσωπο.
Ύψ. 0,05. Πλ. 0,033. Πλ. θώρακα 0,021.

Ειδώλιο Πτα-Παταίκου (στην παλαιότερη βιβλιογραφία συναντιέται ως «προγάστωρ νάνος», πρόκειται για τύπο που αποτελεί προσαρμογή της εικονογραφίας των αιγυπτίων θεών Πτα-Παταίκου και Μπες από ελληνικά κοροπλαστικά εργαστήρια). Έχει κατασκευαστεί με διπλή μήτρα. Αποτελεί πιθανότατα προϊόν ιωνικού εργαστηρίου, κρίνοντας από την πρώτη ύλη του. Με βάση το μέγεθός του και την απόδοση των λεπτομερειών, μπορεί να χρονολογηθεί στα μέσα του 6ου αι. π.Χ. ή λίγο αργότερα.

Γεωργιάδης & Σύρος 2016, 574 εικ. 13, σημ. 22–23. Γεωργιάδης 2024, 548-550, 551 εικ. 5. Πρβλ. Sinn 1985. Huysecom-Haxhi 2009, κυρίως 266–280, 588–589, πίν. 40–41, αρ. 1559–1575. Dasen 2015.

Φ.Γ.

233. Ptah-Pataikos figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 3718)
Provenance: Drakotrypa Cave, Thassos
550–525 BC
Hard, fine reddish-brown clay with small inclusions and mica
Hard, fine-grained clay with mica, reddish-brown in color (5YR 6/6 reddish yellow), with small white and dark inclusions
The lower part below the abdomen is missing, and the face has been reassembled, along with small amounts of remodeling.
H. 0.05. W. 0.033. W. (chest) 0.021.

Ptah-Pataikos figurine (in the earlier literature, it is referred to as a 'progastor nanos,' (dwarf with a swollen belly). Made in a double mold, it was probably the product of an Ionia (western coast of Anatolia) workshop, judging from the clay used. Based on its size and the rendering of the features, it is attributed to the mid-6th c. BC or slightly later.

Γεωργιάδης & Σύρος 2016, 574 fig. 13, notes 22-23. Γεωργιάδης 2024, 548-550, 551 fig. 5. Cf. Sinn 1985. Huysecom-Haxhi 2009, mainly 266-280, 588-589, pl. 40-41, n. 1559-1575. Dasen 2015.

F.G.

234.

234. Ανάγλυφος πίνακας με τέσσερις μετωπικές γυναικείες μορφές

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 428 και ΑΜΑ 289, 1)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός ροδαλός
Σχεδόν ακέραιος, συγκολλημένος από πέντε τμήματα. Δεν σώζει την επίστεψη και μικρό τμήμα ανάμεσα στη τρίτη και τέταρτη μορφή, το οποίο έχει συμπληρωθεί.
Ύψ. 0,158. Πλ. 0,165. Πάχ. 0,011.

Καλύπτεται συνολικά από λευκό επίχρισμα και οι λεπτομέρειες της ένδυσης, τα κοσμήματα των μορφών και οι προσφορές αποδίδονται με ερυθρό και καστανό χρώμα. Εικονίζονται μετωπικές και όρθιες, στον τύπο της αρχαϊκής κόρης, τέσσερις γυναικείες μορφές που φέρουν προσφορές. Η καθεμιά από αυτές πατά σε ξεχωριστό βάθρο, είναι ντυμένη με ποδήρη πτυχωτό χιτώνα με απόπτυγμα και μακρύ κόλπο που φτάνει έως τα γόνατα, φέρει γραπτό περιδέραιο γύρω από τον λαιμό, που αποδίδεται με ερυθρό χρώμα και κάλυμμα κεφαλής (πόλος). Οι μορφές κρατούν καρπό ροδιού με το δεξί χέρι που βρίσκεται λυγισμένο στο στήθος, ενώ με το αριστερό, που βρίσκεται πιο χαμηλά, στο ύψος της κοιλιάς, κρατούν στεφάνια, που αποδίδονται με ερυθρό χρώμα. Όμοια γραπτά στεφάνια, που αποδίδονται με ερυθρό χρώμα, εικονίζονται στο βάθος του πίνακα ανάμεσα στις κεφαλές, και πιθανόν υπαινίσσονται τις προσφορές στις Νύμφες.

Πέτσας, 1952, 1–5, εικ. 3 αρ. 4. Τζουβάρα-Σούλη 1988–89, 15, πίν. 5β. Τζουβάρα-Σούλη 1992, 193, εικ. 87. Ρήγινος 2008, 61, εικ. 4. Μπαχλάς 2016–2017, 73–74, εικ. 81. Παπαδοπούλου 2023, 77, εικ. 4. Για τύπους γυναικείων μορφών με πόλο και διάφορα σύμβολα στα χέρια, που απαντούν και στην Κόρινθο και χρονολογούνται στις αρχές του 5ου αι. π. Χ., βλ. Stillwell 1952. 92–93, πίν. 15. X24.

Α.ΑΡ.

234. Relief plaque with four standing female figures

Archaeological Museum of Arta (AMA 428 and AMA 289,1)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Early 5th c. BC
Light red clay
Almost intact, reassembled from five parts. The finial is missing, and a small part between the third and fourth figures has been remodeled.
H. 0.158. W. 0.165. Th. 0.011.

Entirely covered with white slip, the details of the clothing and jewelry worn by the figures and the offerings are rendered in red and brown. Four standing female figures are depicted frontally, in the style of the archaic kore, carrying offerings. Each of the figures stands on a separate pedestal and is dressed in a pleated chiton with an apoptygma and a long kolpos (fold of cloth over the hip, underneath the apoptygma) that reaches the knees. They wear painted necklaces rendered in red and a headdress (polos). The figures hold a pomegranate in their right hand, with the arm bent at the chest, while in their left hands, which are lower and at the level of the abdomen, they hold wreaths rendered in red. Similar red-painted wreaths are depicted in the background between the heads and possibly allude to offerings to the Nymphs.

Πέτσας, 1952, 1-5, fig. 3 n. 4. Τζουβάρα- Σούλη 1988-1989, 15, pl. 5β. Τζουβάρα-Σούλη 1992, 193, fig. 87. Ρήγινος 2008, 61, fig. 4. Μπαχλάς 2016-2017, 73-74, fig. 81. Παπαδοπούλου 2023, 77, fig. 4. For female figures with a polos and symbolic objects in the hands, found in Corinth and dated to the early 5th c. BC, see also Stillwell 1952, 92-93, pl. 15. X24.

Α.ΑR.

235.

235. Ανάγλυφος ναόσχημος πίνακας με χορό γυναικών

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 2476)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Αποσπασματικά σωζόμενος, συγκολλημένος, εν μέρει συμπληρωμένος. Ίχνη λευκού επιχρίσματος, πάνω στο οποίο διακρίνονται ίχνη επίθετου καστανού και καστανέρυθρου χρώματος.
Ύψ. 0,155. Πλ. 0,135. Πάχ. 0,014. Ύψ. κεφαλών 0,022.

Πήλινος ανάγλυφος πίνακας με ναόσχημο πλαίσιο που αποδίδει ιωνικό ναό και παράσταση χορού γυναικών. Το αρχιτεκτονικό πλαίσιο δεν σώζεται ακέραιο. Διατηρείται τμήμα της αετωματικής επίστεψης (τα καταέτια γείσα, το οριζόντιο γείσο, το τύμπανο και τα ακρωτήρια) και δύο ιωνικοί κίονες στα άκρα. Ανάγλυφο ταινιωτό πλαίσιο δηλώνει την κρηπίδα του ναού. Στην πρόσοψη του ναού εικονίζονται τρεις γυναικείες μορφές, μία ακέραιη, δύο ελλιπείς κατά τον κορμό (αριστερά) και την κεφαλή (δεξιά). Φορούν ποδήρεις πτυχωτούς χιτώνες και ιμάτια. Το ιμάτιο της μορφής αριστερά καλύπτει το κάτω μέρος του προσώπου. Τα χέρια τους συμπλέκονται χιαστί μπροστά στην κοιλιά. Από τη στάση των χεριών, την προβολή του ενός σκέλους, ιδίως της κεντρικής μορφής, που αποκαλύπτεται κάτω από το ένδυμα, και από την κλίση του σώματος και της κεφαλής προς τα δεξιά, προκύπτει ότι οι μορφές εκτελούν χορευτική κίνηση. Πρόκειται για λατρευτικό χορό προς τιμήν των Νυμφών. Οι μορφές πιθανότερα ταυτί-

235. Temple-shaped relief plaque with dancing women

Archaeological Museum of Arta (AMA 2476)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Early 5th c. BC
Yellowish-red clay
Reassembled from fragments and partially remodeled. There are traces of white slip, on which additional brown and reddish-brown color can be detected.
H. 0.155. W. 0.135. Th. 0.014. H. (heads) 0.022.

Clay relief plaque with a temple-shaped frame depicting an Ionic order temple and a representation of women dancing. The architectural frame has not been preserved intact. Part of the pediment (including the raking sima, horizontal sima, tympanum, and acroteria) and two Ionic columns at the ends have been preserved. A relief banded frame depicts the crepis of the temple, while on the facade are three female figures, one intact and two incomplete; the left is missing the torso, and the right is missing the head. They wear long pleated chitons and himations. The himation of the figure on the left covers the lower part of the face, while the hands of all three are crossed in front of their abdomens. From the position of the hands, the projection of one leg under the garment, especially of the central figure, and from the inclination of the body and head towards the right, it appears that the figures are dancing. This is a cult dance in honor of the Nymphs. The figures are more likely to be mortal rather than Nymphs, given that their faces are covered by their himations, sug-

235.

ζονται με θνητές γυναίκες παρά με τις ίδιες τις Νύμφες, ειδικότερα με γυναίκες που βρίσκονται στην ώριμη ηλικία των παντρεμένων γυναικών, όπως υποδηλώνεται από την κάλυψη του προσώπου με το ιμάτιο, στοιχείο γνωστό στην εικονογραφία χορού θνητών. Η θέση των χεριών φέρνει πιο κοντά τις χορεύτριες και δεν επιτρέπει την έντονη κίνηση, επομένως πιθανώς εκτελείται χορός που εμπεριέχει αργές κινήσεις και μικρά βήματα.

Ρήγινος 2008, 61, εικ. 4. Μπαχλάς 2016–2017, 85, αρ. 131, εικ. 136. Παπαδοπούλου 2023, 76. Για την ερμηνεία της παράστασης, τη θέση των χεριών και τον χορό, βλ. Γιούτσος 2012, 115 κ.ε. Μπαχλάς 2016–2017, 132.

Λ.Ν.

gesting that they were mature married women, an element of the iconography of dances performed by mortals. The position of the hands brings the dancers closer together and does not allow for intense movement, so it is likely that the dance involved slow movements and small steps.

Ρήγινος 2008, 61, fig. 4. Μπαχλάς 2016, 123, pl. 9α. Μπαχλάς 2016-2017, 85, no. 131, fig. 136. Papadopoulou 2023, 76. For the interpretation of the depiction, the position of the hands, and the dance, see Γιούτσος 2012, 115 ff. Μπαχλάς 2016, 77-79, with bibliography. Μπαχλάς 2016-2017, 132.

L.N.

236.

236. Γυναικεία προτομή

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 449)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Τέλος 6ου–πρώιμος 5ος αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Ακέραιη. Ίχνη λευκού επιχρίσματος, που έχει απολεπιστεί, και ερυθρού χρώματος στην απόληξη της κόμης και στη βάση του λαιμού.
Ύψ. 0,085. Πλ. 0,06.

Αποδίδεται μετωπική γυναικεία κεφαλή και τμήμα του στέρνου, που διαμορφώνεται κυκλικά, χωρίς να δηλώνονται ανατομικά στοιχεία. Κοίλη στο πίσω μέρος. Το πρόσωπο είναι ωοειδές και τα χαρακτηριστικά σχηματίζονται ανάγλυφα, η μύτη ίσια, τα μάτια αμυγδαλόσχημα με πλαστικά αποδοσμένα βλέφαρα, τα χείλη μικρά και εύσαρκα. Το μέτωπο περιβάλλεται από μια σειρά κάθετων εγχάρακτων βοστρύχων, ενώ επίσης εγχάρακτοι βόστρυχοι, διευθετημένοι οριζόντια, πέφτουν στους ώμους. Στην κεφαλή φορά πόλο με διαμπερή οπή ανάρτησης στο κέντρο. Η προτομή είναι κατασκευασμένη με μήτρα. Πιθανώς σχετίζεται με το κορινθιακό εργαστήριο.

Πέτσας 1952, 3, εικ. 3. Τζουβάρα-Σούλη 1992, 190–191. Μπαχλάς 2016–2017, 120–121. Για παράλληλα, βλ. Stillwell 1952, πίν. 18, αρ. XII,10, πίν. 19, αρ. XII,12.

Β.Γ.

236. Female bust

Archaeological Museum of Arta (AMA 449)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Late 6th–early 5th c. BC
Yellowish-red clay
Intact, with traces of white slip which has peeled off, along with red color at the end of the hair and at the base of the neck.
H. 0.085. W. 0.06.

Head of a female in frontal position, with part of the sternum depicted, roundish and without any anatomical details indicated. Hollow at the back, the face is oval, and the features are formed in relief. Made in a mold, the nose is straight, the eyes almond-shaped with relief-rendered eyelids, and the lips are small and fleshy. The forehead is surrounded by a series of vertical incised curls, while other similarly incised curls, arranged horizontally, fall onto the shoulders. On the head is a polos with a suspension through-hole in the center. It was probably produced in a Corinthian workshop.

Πέτσας 1952, 3, fig. 3. Τζουβάρα-Σούλη 1992, 190-191. Μπαχλάς 2016-2017, 120-121. For similar objects, see Stillwell 1952, pl. 18, n. XII,10, pl. 19, n. XII,12.

V.G.

237.

237. Γυναικεία προτομή

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 468)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών), Άρτας
Αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Αποκρουσμένη και συμπληρωμένη κάτω δεξιά. Απολεπισμένο λευκό επίχρισμα, ίχνη καστανέρυθρου χρώματος κατά τόπους.
Ύψ. 0,10. Πλ. 0,07.

Προτομή γυναικείας μορφής, εικονίζεται κατ' ενώπιον έως τη μέση περίπου. Το περίγραμμα του σώματος είναι σχεδόν κωδωνόσχημο, ενώ τα άνω άκρα δεν δηλώνονται. Τονίζονται πλαστικά οι μαστοί κάτω από το απτύχωτο ένδυμα. Τα μαλλιά περιβάλλουν το μέτωπο. Στην κεφαλή φορά πλατύ πόλο. Τα χαρακτηριστικά του ωοειδούς προσώπου αποδίδονται αδρά. Διάσπαρτα υπολείμματα λευκού επιχρίσματος και υπολείμματα καστανέρυθρου χρώματος σώζονται στην επιφάνεια. Ολόκληρη την επιφάνεια θα κάλυπτε λευκό επίχρισμα και με καστανέρυθρο χρώμα θα δηλώνονταν επιμέρους στοιχεία. Τυπολογικά, πιθανότατα να σχετίζεται με κορινθιακό εργαστήριο ή να είναι απομίμηση εγχώριας παραγωγής.

Πέτσας 1952, 2–3, εικ. 3.1. Τζουβάρα-Σούλη 1992, 190–191. Ρήγινος 2008, 61, εικ. 6. Μπαχλάς 2016–2017, 120–121, εικ. 285. Παπαδοπούλου 2023, 76. Για τις προτομές και παράλληλα παραδείγματα, βλ. Βοκοτοπούλου 1975, 9, 95–96, πίν. 13α-β. Stillwell 1952, 97–101. Croissant 1983, 294–307, πίν. 119–120.

Λ.Ν.

237. Female bust

Archaeological Museum of Arta (AMA 468)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Early 5th c. BC
Yellowish-red clay
Broken and remodeled in the lower right. The white slip is exfoliating, and there are traces of reddish-brown paint in some places.
H. 0.10. W. 0.07.

Bust of a female figure, depicted frontally to approximately the waist. The outline of the body is almost bell-shaped, while the upper limbs are not indicated. The breasts are emphasized in relief beneath the unpleated garment. The hair surrounds the forehead, and she wears a wide polos on her head. The features of the oval face are roughly rendered. Scattered remains of white slip are preserved over the entire surface, while individual details were indicated with reddish-brown color. Typologically, the bust is likely to have been made in a Corinthian workshop or may have been a local imitation.

Πέτσας 1952, 2-3, fig. 3.1. Τζουβάρα-Σούλη 1992, 190-191. Ρήγινος 2008, 61, fig. 6. Μπαχλάς 2016, 119, pl. 7A. Μπαχλάς 2016-2017, 120-121, fig. 285. Παπαδοπούλου 2023, 76. For busts in general and similar examples, see Βοκοτοπούλου 1975, 9, 95-96 and pl. 13α-β. Stillwell 1952, 97-101. Croissant 1983, 294-307 and pl. 119-120.

L.N.

238.

238. Τμήμα ανάγλυφου ναόσχημου πίνακα

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 430)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
5ος αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Αποσπασματικά σωζόμενος. Ίχνη λευκού επιχρίσματος.
Ύψ. 0,057. Πλ. 0,049. Πάχ. 0,017. Ύψ. κεφαλών 0,019.

Η αριστερή γωνία πίνακα με ανάγλυφη παράσταση που αποδίδει την πρόσοψη ναού. Στα πλάγια διακρίνεται ιωνικό κιονόκρανο με λεπτό άβακα, που υποβαστάζει θριγκό. Ο θριγκός αποτελείται από δωρική ζωφόρο, με τρίγλυφα και ακόσμητες μετόπες, αέτωμα με επίπεδο τύμπανο και ακρωτήρια, ενώ το επιστύλιο παραλείπεται. Μπροστά από τον ναό εικονίζεται μετωπική γυναικεία μορφή από την οποία διατηρείται μόνον η κεφαλή. Πρόκειται για τη μια από τις τρεις μορφές που θα απεικονίζονταν στον πίνακα. Είναι όρθια και κλίνει ελαφρά την κεφαλή προς τα δεξιά. Κυματοειδείς βόστρυχοι κατευθύνονται και μαζεύονται προς τα πίσω. Ανάμεσα στην κεφαλή και το κιονόκρανο, στο βάθος του αναγλύφου, διακρίνεται αναρτημένο ύφασμα, εν είδει παραπετάσματος. Οπίσθια όψη επίπεδη και λεία.

Μπαχλάς 2016–2017, 101, αρ. 206, εικ. 211. Για την τυπολογία και την ερμηνεία των πινάκων με ναόσχημο πλαίσιο, βλ. Μπαχλάς 2016–2017, 123–125, 135, 151, όπου και σχετική βιβλιογραφία.

Λ.Ν.

238. Fragment of a temple-shaped relief plaque

Archaeological Museum of Arta (AMA 430)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
5th c. BC
Yellowish-red clay
Fragmentary with traces of white slip.
H. 0.057. W. 0.049. Th. 0.017. H. (heads) 0.019.

The facade of a temple is depicted in relief in the left corner of the plaque. On the sides, an Ionic column with a thin abacus can be seen, supporting an entablature consisting of a Doric frieze with triglyphs and unadorned metopes. The pediment has a flat tymbanum and acroteria, while the architrave is not depicted. In front of the temple is a frontal female figure, of which only the head is preserved. This is one of the three figures that would have been depicted. She is standing and tilts her head slightly to the right. Wavy curls are pulled backward and gathered towards the back of the head. At the bottom of the relief, between the head and the capital, a suspended cloth can be seen in the form of a curtain. The back of the plaque is flat and smooth.

Μπαχλάς 2016, 123, pl. 9α. Μπαχλάς 2016-2017, 101, no. 206, fig. 211. For the typology and interpretation of paintings with a temple-shaped frame, see Μπαχλάς 2016, 41-43, 61-63, 194. Μπαχλάς 2016-2017, 123-125, 135, 151, with relevant bibliography.

L.N.

239.

239. Τμήμα ανάγλυφου πίνακα με χορό γυναικών

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 8110)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
5ος αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Περιμετρικά θραυσμένος. Συγκολλημένος από δύο θραύσματα. Ίχνη λευκού επιχρίσματος.
Ύψ. 0,081. Πλ. 0,081. Πάχ. 0,012.

Αποδίδονται τρεις γυναικείες μορφές, όρθιες, μετωπικές, που εκτελούν χορό. Σώζεται η κεντρική μορφή, ακέφαλη, και μικρό μόνο μέρος από τις δύο άλλες. Φορούν πέπλο ζωσμένο στη μέση, που σχηματίζει μακρύ απόπτυγμα και πλατιές πτυχές. Έχουν τα χέρια σε λοξή έκταση και πιασμένα *επί καρπώ*, λαβή που δημιουργεί απόσταση μεταξύ των σωμάτων. Επίπεδη οπίσθια όψη.

Μπαχλάς 2016–2017, 91, 133, αρ. 158, εικ. 163. Οι αναθηματικοί πίνακες αποτελούν την πολυπληθέστερη ομάδα αναθημάτων στο ιερό των Νυμφών στο σπήλαιο Κουδουνότρυπα. Για την τυπολογία και την εικονογραφία των πινάκων από το σπήλαιο, βλ. Μπαχλάς 2016–2017, 57–166. Για τον χορό γυναικών στη λατρεία των Νυμφών και του Πανός και ειδικότερα την ερμηνεία της λαβής των χειρών και της γενικότερης κινησιολογίας των μορφών, βλ. Γιούτσος 2012, 115 κ.ε.

Β.Γ.

239. Fragment of a relief plaque with dancing women

Archaeological Museum of Arta (AMA 8110)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
5th c. BC
Yellowish-red clay
Broken around the perimeter, it has been reassembled from two fragments and has traces of a white slip.
H. 0.081. W. 0.081. Th. 0.012.

Three dancing female figures are depicted, standing in a frontal position. The central figure is missing the head, while only small parts of the other two are preserved. They wear a peplos fastened at the waist, which forms a long apoptygma and wide pleats. Their arms are extended obliquely, and the adjacent dancer is held by the wrist, a pose that creates a distance between them. The rear surface of the plaque is flat.

Μπαχλάς 2016-2017, 91, 133, no. 158, fig. 163. Plaques form the most numerous votive offerings at the Sanctuary of the Nymphs in Koudounotrypa Cave. For the typology and iconography of the plaques from the cave, see Μπαχλάς 2016. Μπαχλάς 2016-2017, 57-166. For the dance of women in the cult of the Nymphs and Pan and, in particular, the interpretation of the grip of the hands and the general movements of the figures, see Γιούτσος 2012, 115 ff.

V.G.

240.

240. Ειδώλιο ένθρονης γυναικείας μορφής

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 465)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
6ος–αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Ακέραιο. Συμπληρωμένο στην αριστερή πλευρά του θρόνου. Λευκό επίχρισμα, απολεπισμένο. Με ερυθρό χρώμα δηλώνονται διακοσμητικές ταινίες του ενδύματος και του καλύμματος της κεφαλής.
Ύψ. 0,105. Πλ. 0,042.

Ειδώλιο γυναικείας μορφής, καθήμενης σε θρόνο με χαμηλό ερεισίνωτο, χωρίς ερεισίχειρα. Κοίλη η πίσω επιφάνεια. Η μορφή αποδίδεται μετωπική, με τα χέρια να ακουμπούν στα γόνατα. Φορά ποδήρες, απτύχωτο ένδυμα, στην κεφαλή στεφάνη και καλύπτρα που πέφτει στους ώμους. Το πρόσωπο σχεδόν στρογγυλό, με πλατιές παρειές. Δυσδιάκριτα τα ανάγλυφα χαρακτηριστικά του. Το μέτωπο πλαισιώνει μία σειρά βοστρύχων. Η διακόσμηση του ενδύματος συνίσταται σε γραπτές ταινίες ερυθρού χρώματος, δύο από τις οποίες πέφτουν κατακόρυφα από το ύψος περίπου του στήθους και τέμνονται κάθετα με οριζόντια γραπτή ταινία στο ύψος περίπου της κοιλιάς, διαμορφώνοντας ένα είδος πλαισίου. Δύο παράλληλες ταινίες ερυθρού χρώματος, σε οριζόντια διάταξη, κοσμούν το ένδυμα στην κάτω απόληξή του. Το ειδώλιο ανήκει στη μία από τις τρεις παραλλαγές ένθρονων ειδωλίων που έχουν βρεθεί στο Σπήλαιο της Κουδουνότρυπας. Οι άλλοι δύο τύποι παριστάνουν καθιστές γυναικείες μορφές, οι οποίες είτε κρατούν με το δεξί χέρι πτηνό στο ύψος του στήθους είτε λυγίζουν ελεύθερα τα χέρια τους πάνω από τα γόνατα.

Ρήγινος 2008, 61. Μπαχλάς 2016–2017, 119–120. Πρβλ. Αραβαντινός κ.ά. 2014, 52–53, εικ. 4. Αδάμ-Βελένη 2017, 240, αρ. 142, 144 (Μαλαμίδου).

Β.Γ.

240. Enthroned female figurine

Archaeological Museum of Arta (AMA 465)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
6th–early 5th c. BC
Yellowish-red clay
Intact, with the left side of the throne remodeled. There is white slip which has exfoliated and red color is used for the decorative bands of the garment and the head covering.
H. 0.105. W. 0.042.

Female figure seated on a throne with a low backrest and without armrests. The figure is depicted frontally with her hands resting on her knees, while the back surface is concave. She wears a long pleated garment, stefani (headpiece), and kalyptra (veil) that falls to her shoulders. Her relief features are indistinct. The face is almost round, with broad cheeks, while a row of curls frames the forehead. The decoration of the garment consists of red painted bands, two of which fall vertically from around the height of the chest and intersect vertically with a horizontal painted band at the height of the abdomen, forming a kind of frame. In a horizontal arrangement, two parallel red bands adorn the garment at its lower end.

Ρήγινος 2008, 61. Μπαχλάς 2016, 30, pl. 6θ. Μπαχλάς 2016-2017, 119-120. Cf. Αραβαντινός et al. 2014, 52-53, fig. 4. Αδάμ-Βελένη 2017, 240, n. 142, 144 (Μαλαμίδου).

The figurine belongs to one of three variants of enthroned figurines found in Koudounotrypa Cave. The other two types also include seated female figures, who either hold a bird in their right hand at chest height or bend their arms freely above their knees.

V.G.

241.

241. Ειδώλιο με πτηνόμορφη κεφαλή

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 464)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
6ος–αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Ακέραιο. Ίχνη λευκού επιχρίσματος και ερυθρού χρώματος κατά τόπους.
Ύψ. 0,087. Πλ. 0,032.

Χειροποίητο ειδώλιο όρθιας, μετωπικής, γυναικείας μορφής, με σώμα πεπλατυσμένο, λαιμό τριγωνικό, πλατύ στην ένωση με το σώμα. Συμπαγή, κυλινδρικά, χωρίς ανατομικές λεπτομέρειες τα χέρια, ελαφρώς καμπύλα, πέφτουν στο πλάι του κορμού και ακουμπούν στους μηρούς. Το ποδήρες ένδυμα σχηματίζει ασύμμετρη παρυφή στο κάτω μέρος, η οποία εξασφαλίζει την έδραση του ειδωλίου και ενδεχομένως υποδηλώνει μικρή κίνηση του ενδύματος. Η κεφαλή πεπλατυσμένη, πτηνόμορφη, επί της οποίας χαμηλός δακτυλιόσχημος πόλος. Στους ώμους δύο επίθετα πήλινα δισκάρια αποδίδουν πόρπες.

Μπαχλάς 2016–2017, 117, 119, εικ. 284α. Από το Σπήλαιο της Κουδουνότρυπας προέρχονται, επίσης, χειροποίητα ειδώλια που εικονίζουν καθιστές γυναικείες μορφές. Τόσο τα όρθια, όσο και τα καθιστά, μπορεί να κρατούν προσφορές. Πρβλ. Ρήγινος 2008, 61. Μπαχλάς 2016–2017, 119β-δ. Όρθια κυλινδρικά ειδώλια με τα χέρια σε έκταση σχετίζονται με τον κύκλιο χορό των Νυμφών. Τα χειροποίητα καλύπτουν ένα μεγάλο χρονολογικό φάσμα, από τον 7ο έως τις αρχές του 5ου αι. π.Χ. Για τη χρονολόγησή τους, την αναθηματική χρήση, τα μορφολογικά χαρακτηριστικά, τα γνωστά παραδείγματα από άλλες περιοχές, την ερμηνεία, βλ Stillwell 1952, 25 κ.ε., πίν. 1–11. Davidson 1952, 24, πίν. 1, αρ. 9. Γεωργακά 2008. Μπανάκα-Δημάκη 2017, 109–130.

Β.Γ.

241. Figurine with a bird-shaped head

Archaeological Museum of Arta (AMA 464)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
6th–early 5th c. BC
Yellowish-red clay
Intact with traces of white slip and red paint in places.
H. 0.087. W. 0.032.

Handmade figurine of a standing, frontal, female, with flattened body and triangular neck, wide at the junction with the body. The arms, compact, cylindrical, and without anatomical details, are slightly curved and hang at the sides of the torso, with the hands resting on the thighs. The long garment forms an asymmetrical edge at the bottom, which ensures the figurine's support and possibly indicates a small movement of the garment. The head is flattened and bird-shaped, on which there is a low ring-shaped polos. On the shoulders, two attached clay discs represent fibula (buckles).

Μπαχλάς 2016-2017, 117, 119, fig. 284α. Handmade figurines depicting seated female figures also come from the Koudounotrypa Cave. Standing or sitting, they may hold offerings. Cf. Ρήγινος 2008, 61. Μπαχλάς 2016-2017, 119β-δ. Standing cylindrical figurines with arms outstretched are associated with the circular dance of the Nymphs. The handmade examples cover a large chronological range from the 7th to the early 5th c. BC. For dating, votive use, morphological characteristics, known examples from other regions, and interpretation, see Stillwell 1952, 25 ff., pl. 1-11. Davidson 1952, 24, pl. 1, n. 9. Γεωργακά 2008. Μπανάκα-Δημάκη 2017, 109-130.

V.G.

242.

242. Ζωόμορφο ειδώλιο

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 461)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Τέλη 7ου–αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Αποκρουσμένο και συμπληρωμένο στο ένα πόδι. Ίχνη λευκού επιχρίσματος απολεπισμένου, και ερυθρού χρώματος κατά τόπους.
Ύψ. 0,065. Μήκ. 0,07.

Ζωόμορφο ειδώλιο, χειροποίητο. Το σώμα είναι μακρύ, σχεδόν κυλινδρικό, στο κεφάλι τονίζεται το τριγωνικό ρύγχος, τα πόδια είναι κοντά. Εκτός από τα αυτιά και την ουρά, που δηλώνονται ανάγλυφα, από τη διαμόρφωση του σώματος απουσιάζουν οι ανατομικές λεπτομέρειες. Η σχηματική αυτή απόδοση δεν επιτρέπει ασφαλή ταύτιση του ζώου, που πιθανότατα αποδίδει σκύλο (ή άλογο;). Την επιφάνειά του κάλυπτε λευκό επίχρισμα, απολεπισμένο, πάνω στο οποίο διακρίνονται ίχνη ερυθρού χρώματος.

Αδημοσίευτο.

Για ειδώλια αλόγων και σκύλων, βλ. Stillwell 1952, 163–176, 179–181, πίν. 35–36, 39–40.

Λ.Ν.

242. Animal figurine

Archaeological Museum of Arta (AMA 461)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Late 7th–early 5th c. BC
Yellowish-red clay
Broken with one leg remodeled. There are traces of white slip that has exfoliated, with red paint in places.
H. 0.065. L. 0.07.

Handmade animal figurine. The body is long, almost cylindrical; the triangular snout is emphasized, and the legs are short. Apart from the ears and the tail, which are rendered in relief, other anatomical details are absent. This schematic representation does not allow for secure identification of the type of animal, although it most likely represents either a dog or a horse. White worn slip on the surface with traces of red paint.

Unpublished.

For figurines of horses and dogs, see Stillwell 1952, 163–176, 179–181, πίν. 35–36, 39–40.

L.N.

243.

243. Ειδώλιο περιστεριού

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 8908)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
5ος αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος
Ακέραιο.
Ύψ. 0,027. Μήκ. 0,026. Πλ. 0,015.

Ειδώλιο περιστεριού, αποδίδεται όρθιο, με την ουρά ακουμπισμένη στο έδαφος. Τα φτερά κλειστά. Η κεφαλή αποδίδεται σχηματοποιημένη σαν τριγωνική απόφυση. Δύο σχεδόν ανεπαίσθητες αποφύσεις ελλειπτικού σχήματος στο πρόσθιο τμήμα δηλώνουν τα πόδια. Δεν διαμορφώνονται ανατομικά χαρακτηριστικά. Διατηρεί καστανό και μελανό γάνωμα, που αποδίδει χρωματικά το σώμα και το φτέρωμα αντίστοιχα.

Αδημοσίευτο.

Το περιστέρι, ιερό πτηνό της Αφροδίτης, συνδέεται με τη γονιμότητα και εντοπίζεται ως ανάθημα σε ιερά γυναικείων θεοτήτων. Περιστέρι, επίσης, φέρουν ως προσφορά οι καθιστές γυναικείες μορφές που εντοπίζονται στα ιερά. Λόγω του χθόνιου χαρακτήρα, ειδώλια περιστεριών εντοπίζονται και ως κτερίσματα σε παιδικές ταφές, τα οποία συχνά ερμηνεύονται και ως παιχνίδια των άωρων νεκρών. Για την τυπολογία, πρβλ. Davidson 1952, 27, πίν. 4, αρ. 61. Leyenaar-Plaisier 1979, 19, αρ. 17, 147, αρ. 145. Για τους συμβολισμούς του περιστεριού, ενδεικτικά βλ. Φιλήμονος-Τσοποτού 2014, 185–186. Αδάμ-Βελένη κ.ά. 2017, 334, αρ. 358 (Κ. Τζαναβάρη).

Β.Γ.

243. Dove figurine

Archaeological Museum of Arta (AMA 8908)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
5th c. BC
Yellowish-red clay
Intact.
H. 0.027. W. 0.015. L. 0.026.

Representation of a dove depicted standing with its tail feathers resting on the ground and closed wings. A triangular apophysis forms the head, while two almost indistinguishable elliptical apophyseis (knobs) on the anterior part of the body depict the legs. No other anatomical features are rendered. The surface is covered in brown and black glaze, depicting the body and the plumage, respectively.

Unpublished.

The dove, sacred bird of Aphrodite, is associated with fertility and is found as a votive offering in sanctuaries of female deities. Doves are also carried by seated female figures in offerings found at sanctuaries. Due to their chthonic character, dove figurines are also found as offerings in the burials of children, where they are often interpreted as toys. For their typology, cf. Davidson 1952, 27, pl. 4, n. 61. Leyenaar-Plaisier 1979, 19, n. 17, 147, n. 145. For the symbolism of the dove, see, for example, Φιλήμονος-Τσοποτού 2014, 185-186. Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 334, n. 358 (K. Τζαναβάρη).

V.G.

244.

244. Ειδώλιο ηθοποιού κωμωδίας

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 319)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
400–350 π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινωπός, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Λείπει το πίσω μέρος. Αποκρουσμένο στη βάση και με ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Διακρίνονται ίχνη του λευκού επιχρίσματος (υπόστρωμα χρωμάτων).
Ύψ. 0,091. Πλ. 0,04.

Αποδίδεται μετωπική, ηλικιωμένη γυναικεία μορφή με διογκωμένη κοιλιά. Φοράει ποδήρη, πτυχωτό χιτώνα και ιμάτιο που καλύπτει σφικτά το σώμα, το πίσω μέρος της κεφαλής ακόμη και τα χέρια. Το δεξί της χέρι ανασηκώνεται έως το ύψος του προσώπου-προσωπείου με το οποίο καλύπτει το κάτω μέρος του, ενώ το αριστερό λυγισμένο στο μέσον του κορμού κρατάει μήλο και ακουμπάει στη φουσκωμένη κοιλιά. Η κόμη καλοχτενισμένη, με κυματιστούς χοντρούς βοστρύχους που διευθετούνται πίσω και δημιουργούν μικρό κότσο, δεμένο ψηλά στο μπροστινό μέρος της κεφαλής.

Ειδώλιο ηθοποιού της Αρχαίας και Μέσης Κωμωδίας, όπου πιθανόν αποδίδεται ο ρόλος της ψευδοκόρης. Ο ρόλος παιζόταν πάντοτε από άνδρες ηθοποιούς που παρίσταναν την ντροπαλή, παρθένο κόρη, της οποίας η εγκυμοσύνη ήταν εμφανής. Ο συγκεκριμένος τύπος ειδωλίου έχει ευρεία διάδοση σε όλο τον ελληνικό κόσμο.

Αδημοσίευτο.

Πρβλ. Robinson 1931, 70, αρ. 364, πίν. 38. Αδάμ-Βελένη κ.ά. 2017, 246, αρ. 157 (Δ. Ακτσελή). Αδάμ-Βελένη κ.ά. 2017, 463, αρ. 640 (Κ. Ρωμιοπούλου). Για παρόμοιες μορφές, βλ Heuzey 1883, 28, πίν. 51.3. Winter 1903, III, 421, αρ. 8. Για ειδώλια ηθοποιών, βλ. Ζωγράφου 2017, με σχετική βιβλιογραφία.

Β.Μ.

244. Comic actor figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 319)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
400–350 BC
Fine yellow clay with no inclusions
Fragmentary. The back is missing, and the base is broken, with light exfoliation of the surface. Traces of the white slip undercoat are detected.
H. 0.091. W. 0.04.

Elderly female figure with a swollen abdomen depicted frontally. She wears a long pleated chiton and a himation that tightly covers her body, the back of her head, and also her arms. With her right arm, she reaches up, holding a mask that covers the lower part of her face. Her left arm is bent around the middle of the torso, and she holds an apple resting on her swollen abdomen. Her hair is well-combed with thick wavy curls at the back, pulled forward, creating a small bun tied high at the front of the head.

A figurine of an actress from old and middle comedy, possibly portraying the pseudo-maiden. The role was typically played by male actors who portrayed the shy maiden whose pregnancy was obvious. This type of figurine was widespread throughout the Greek world.

Unpublished.

Cf. Robinson 1931, 70, n. 364, pl. 38. Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 246, n. 157 (Δ. Ακτσελή). Αδάμ-Βελένη et al. 2017, 463, n. 640 (K. Ρωμιοπούλου). For similar figures, see Heuzey 1883, 28, pl. 51.3. Winter 1903, III, 421, n. 8. For figurines of actors, see Ζωγράφου 2017, with relevant bibliography.

V.B.

245.

245. Μικρογραφική κοτύλη

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 7621)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Τέλη 6ου–α΄ μισό 5ου αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος (10YR 8/4 reddish yellow)
Συγκολλημένη και συμπληρωμένη. Απολεπισμένη. Απόκρουση στη βάση.
Ύψ. 0,031. Διάμ. χείλους 0,042. Διάμ. βάσης 0,023.

Σχετικά βαθύ και ελαφρώς κωνικού περιγράμματος σώμα. Υποτυπώδης, στενή βάση με επίπεδη επιφάνεια έδρασης. Στη ζώνη του χείλους διακόσμηση κατακόρυφων γραμμών, που έχει απολεπιστεί σε σημαντικό βαθμό. Ακολουθεί πλατιά καστανέρυθρη ταινία και καστανόμαυρη ταινία.

Μπαχλάς 2016–2017, 118, εικ. 283 ιβ. Σχετικά με τις μικρογραφικές κοτύλες, βλ. Payne 1931, 334–335. Payne et al. 1962, 290–291, 295–297. Risser 2001, 54–66, 68–70, πίν. 9–14. Blegen et al. 1964, 106, 225, 229, πίν. 40, αρ. 285-1, αρ. 287-1, πίν. 44, αρ. 298-1. Stillwell & Benson 1984, 310–311. Αγγέλη 2021, 180, 222, πίν. 35.6–7, αρ. κατ. 204–205, πίν. 36.3, αρ. κατ. 175, πίν. 72.1-3, αρ. κατ. 284–286. Γενικά για τη χρήση και τη λειτουργία των μικρογραφικών αγγείων, βλ. Ekrtoth 2003, 35–37. Pilz 2011, 15–30. Γιματζίδης 2012, 298–299.

Λ.Ν.

245. Miniature kotyle

Archaeological Museum of Arta (AMA 7621)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Late 6th–first half of the 5th c. BC
Reddish-yellow clay (10YR 8/4 reddish yellow)
Reassembled and remodeled in places, with exfoliation and breakage at the base.
H. 0.031. Diam. (rim) 0.042. Diam. (base) 0.023.

Relatively deep and slightly conical body with a thin, narrow, flat base. The heavily chipped rim is decorated with vertical lines, followed by wide reddish-brown and brownish-black bands.

Μπαχλάς 2016-2017, 118, fig. 283 ιβ. Cf. regarding miniature Kotylae, see Payne 1931, 334-335. Payne et al. 1962, 290-291, 295-297. Risser 2001, 54-66, 68-70, pl. 9-14. Blegen et al. 1964, 106, 225, 229, pl. 40, nos. 285-1, 287-1, pl. 44, n. 298-1. Stillwell & Benson 1984, 310-311. Αγγέλη 2021, 180, 222, pl. 35.6-7, cat. nos. 204-205, pl. 36.3, cat. n.175, pl. 72.1-3, cat. nos. 284-286. For a general discussion of the use and function of miniature vases, see Ekrtoth 2003, 35–37. Pilz 2011, 15-30. Γιματζίδης 2012, 298-289.

L.N.

246.

246. Μικρογραφικό μελαμβαφές άωτο σκυφίδιο

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 7610)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
5ος–4ος αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος (7,5YR 7/6 reddish yellow)
Ακέραιο. Τα γάνωμα έχει απολεπιστεί σε μεγάλη επιφάνεια.
Ύψ. 0,035. Διάμ. χείλους 0,067. Διάμ. βάσης 0,035.

Χείλος εσωστρεφές που διαμορφώνεται με την πάχυνση των τοιχωμάτων εσωτερικά. Σώμα ημισφαιρικό με καμπύλα τοιχώματα και σχετικά ψηλή, δακτυλιόσχημη βάση με υπόκοιλη, αβαφή κάτω επιφάνεια. Εξωτερικά φέρει εξίτηλο και απολεπισμένο κατά το πλείστον μελανό γάνωμα (αρχικά ολόβαφο) στο σώμα, ενώ πιο χαμηλά στη βάση το χρώμα γίνεται πιο ανοιχτό καστανό. Εγχάρακτη γραμμή περιτρέχει το χείλος του.

Μπαχλάς 2016–2017, 118, εικ 283 ιη. Πρβλ. Sparkes & Talcott 1970, 296, 302, πίν. 33, αρ. 845, πίν. 34, αρ. 939. Knigge 1976, 98, 141, πίν. 22, αρ. 41.5., πίν. 22, αρ. 41.5, 92, πίν. 46, αρ. 23.2., πίν. 60.3, αρ. 228.3. Blegen et al. 1964, 148, 221, 277, πίν. 39, αρ. 274-4, πίν. 73, αρ. 433-e. Αγγέλη 2021, 191, 198–199, 224, 236, πίν. 44.3, αρ. κατ. 217, πίν. 50.5-7, αρ. κατ. 54, 182, 183, πίν. 51.3-4, αρ. κατ. 207, 209, πίν. 74.3,6-7, αρ. κατ. 293, 389–390, πίν. 86.7, αρ. κατ. 568. Γενικά για τη χρήση και τη λειτουργία των μικρογραφικών αγγείων, βλ. Ekrtoth 2003, 35–37. Pilz 2011, 15–30. Γιματζίδης 2012, 298–299.

Λ.Ν.

246. Miniature black glazed handleless bowl (skyfidion)

Archaeological Museum of Arta (AMA 7610)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
5th–4th c. BC
Yellowish-red clay (7.5YR 7/6 reddish yellow)
Intact, although the glaze has exfoliated off over a large area.
H. 0.035. Diam. (rim) 0.067. Diam. (base) 0.035.

Inverted rim formed by a thickening of the walls internally. The body is hemispherical with curved walls, a relatively high, ring-shaped base, and a concave, plain lower surface. Originally, most of the body was covered in black glaze, which has largely exfoliated and lost its color. Towards the base, the color becomes lighter brown. An engraved line runs around the rim.

Μπάχλας 2016-2017, 118, fig. 283 ιη. Cf. Sparkes and Talcott 1970, 296, 302, pl. 33, n. 845, pl. 34, n. 939. Knigge 1976, 98, 141, pl. 22, n. 41.5., pl. 22, n. 41.5, 92, pl. 46, n. 23.2., pl. 60.3, n. 228.3. Blegen et al. 1964, 148, 221, 277, pl. 39, n. 274-4, pl. 73, n. 433-e. Αγγέλη 2021, 191, 198-99, 224, 236, pl. 44.3, cat. n. 217, pl. 50.5-7, cat. n. 54, 182, 183, pl. 51.3-4, cat. n. 207, 209, pl. 74.3,6-7, cat. n. 293, 389-390, pl. 86.7, cat. n. 568. For general information on the use and function of miniature vases, see Ekrtoth 2003, 35–37. Pilz 2011, 15-30. Γιματζίδης 2012, 298-299.

L.N.

247.

247. Μικρογραφικό πινάκιο

Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας (ΑΜΑ 7624)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
5ος–4ος αι. π.Χ.
Πηλός κιτρινέρυθρος (7,5YR 7/6 reddish yellow)
Ακέραιο. Απολεπισμένο κατά τόπους.
Ύψ. 0,009. Διάμ. χείλους 0,035. Διάμ. βάσης 0,025.

Απομιμείται σε αδρές γραμμές το σχήμα του αγγείου. Σώμα ανοιχτό και ρηχό με επικλινή τοιχώματα, καταλήγει σε ελαφρά στραμμένο προς τα έξω, πεπλατυσμένο, αδιαμόρφωτο χείλος. Επίπεδη βάση. Γάνωμα καστανομέλανο, θαμπό, ανομοιομερές, απολεπισμένο κατά τόπους.

Αδημοσίευτο.

Πρβλ. Sparkes & Talcott 1970, 185–186, 335, πίν. 46, αρ. κατ. 1417, 1419. Rotroff 1997, 385–386, πίν. 111, αρ. 1467, 1471. Ελευθεράτου 2006, 56, αρ. 127, 128. Αγγέλη 2021, 229, πίν. 77.3-4, αρ. κατ. 304, 308.

Λ.Ν.

247. Miniature plate

Archaeological Museum of Arta (AMA 7624)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
5th–4th c. BC
Yellowish-red clay (7.5YR 7/6 reddish yellow)
Intact, but exfoliated in places.
H. 0.009. Diam. (rim) 0.035. Diam. (base) 0.025.

The shape of the miniature roughly imitates that of the original plate. The body is open and shallow with sloping walls, ending in a slightly everted, flattened, unshaped rim, while the base is flat. The brownish-black glaze is dull and uneven and partly exfoliated.

Unpublished.

Cf. regarding these miniature vases, see Sparkes and Talcott 1970, 185-186, 335, pl. 46 cat. n. 1417 and 1419. Rotroff 1997, 385-386, pl. 111 cat. n.1467 and 1471. Ελευθεράτου 2006, 56, nos. 127 and 128. Αγγέλη 2021, 229, pl. 77.3-4 cat. n. 304 and 308.

L.N.

248.

248. Κεφάλι ειδωλίου γυναικείας μορφής

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 196)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
400–350 π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινέρυθρος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Αποκρουσμένο, με ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου.
Ύψ. 0,038. Πλ. 0,055.

Κεφάλι μετωπικής γυναικείας μορφής. Τα μαλλιά, χωρισμένα στη μέση, πλαισιώνουν το πρόσωπο πάνω από το χαμηλό μέτωπο με πυκνούς και λεπτούς, κυματοειδείς βοστρύχους, μαζεύονται στο πίσω μέρος της κεφαλής και τυλίγονται σε «σάκο». Πρόσωπο ωοειδές, αυστηρό, με μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια, μακριά και στενή μύτη, ενωμένη με τα υπερόφρυα τόξα, στόμα μικρό και κλειστό. Πρόκειται για κοινό τύπο με καταβολές και επιρροές από τον αυστηρό ρυθμό, με ευρεία διάδοση σε όλο τον 5ο και το πρώτο μισό του 4ου αι. π.Χ. Ιδιαίτερα δημοφιλής και αγαπητός είναι ο τύπος σε Αττική, Αίγινα, Βοιωτία, Ρόδο, Αλικαρνασσό με εμφανή επίδραση σε περιφερειακά, τοπικά εργαστήρια (βόρεια και δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησος κ.α.).

Αδημοσίευτο.

Για τον τύπο, βλ. Higgins 1967, 74, πίν. 30C.

Β.Μ.

248. Head of a female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 196)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
400–350 BC
Fine yellowish-red clay with no inclusions
Fragmentary, with light exfoliation and poor preservation of the surface.
H. 0.038. W. 0.055.

Head of a frontal female figure. The hair, divided in the middle, frames the face above the low forehead with dense, thin, wavy curls gathered at the back of the head in a bun. The face is oval and severe in appearance, with large almond-shaped eyes. The long, narrow nose is connected to the brow, while the small mouth is closed. This is a common example of the Severe style, widely distributed throughout the 5th and first half of the 4th c. BC. It was particularly popular in Attica, Aegina, Boeotia, Rhodes, and Halicarnassus and influenced local workshops in northern and western Greece and the Peloponnese.

Unpublished.

For this type of figurine, see Higgins 1967, 74, pl. 30C.

V.B.

249.

249. Προσωπείο Βάκχου

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 329)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Τέλη 4ου–3ος αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινωπός, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Σώζεται μέρος του προσώπου και της κεφαλής. Ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια.
Ύψ. 0,075. Πλ. 0,045.

Προσωπείο μικρού Βάκχου. Ευτραφές, στρογγυλό, παιδικό, γελαστό πρόσωπο με ανοιχτό στόμα. Το μέτωπο είναι ψηλό, τα μάτια μεγάλα, τοποθετημένα σε βαθιές κόγχες, ορθάνοιχτα, η μύτη κοντή και πλατιά και τα μάγουλα φουσκωμένα. Στην κεφαλή φέρει ευμέγεθες πλεκτό στεφάνι από κισσό με μεγάλα καρδιόσχημα φύλλα και μεγάλους στρογγυλούς καρπούς. Το προσωπείο έχει μέγεθος μικρότερο του φυσικού, στοιχείο το οποίο, σε συνδυασμό και με την απουσία οπών στην περιοχή των οφθαλμών, το κατατάσσει όχι στα χρηστικά θεατρικά προσωπεία αλλά στα αφιερώματα στο άντρο των Νυμφών της Αμβρακίας.

Αδημοσίευτο.

Ενδεικτικά, βλ. Grandjouan 1961, 59–62. Για προσωπεία ηθοποιών και τη χρήση τους, βλ. Ζωγράφου 2017 με σχετική βιβλιογραφία. Για προσωπεία γενικά, βλ. Webster 1995, 14 κ.ε.

Β.Μ.

249. Bacchus face mask

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 329)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Late 4th–3rd c. BC
Fine yellow clay with no inclusions
Fragmentary, only part of the face and head is preserved. Light wear on the surface.
H. 0.075. W. 0.045.

Mask of a young Bacchus, with a plump, round, childlike smiling face and an open mouth. The forehead is high; the fully open eyes are large and set in deep sockets. The nose is short and broad, and the cheeks are puffy. A big woven ivy wreath with sizable heart-shaped leaves and large round fruits on his head. The mask is smaller than life-size, which, in addition to the lack of holes for the eyes, indicates that this was not a utilitarian theatre mask but rather a dedication to the Sanctuary of the Nymphs of Ambracia.

Unpublished.

For a similar example, see Grandjouan 1961, 59-62. For theater masks and their use, see Ζωγράφου 2017 with relevant bibliography. For masks in general, see Webster 1995, 14 ff.

V.B.

250.

250. Κεφάλι ειδωλίου γυναικείας μορφής

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 334)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
3ος αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινέρυθρος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου. Ίχνη λευκού επιχρίσματος.
Ύψ. 0,037. Πλ. 0,035.

Η μορφή κλίνει το κεφάλι ελαφρά προς τα δεξιά. Φοράει καλύπτρα στο κεφάλι που ομοιάζει με σκυθικό σκούφο. Στη κορυφή της κεφαλής διακρίνεται αβαθής μικρή οπή ανάρτησης. Τα μαλλιά αναλύονται σε πυκνούς βοστρύχους, οι οποίοι διακρίνονται πάνω από το μέτωπο και κάτω από το κάλυμμα. Πρόσωπο ωοειδές με τα χαρακτηριστικά πολύ αλλοιωμένα.

Αδημοσίευτο.

Β.Μ.

250. Head of a female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 334)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
3rd c. BC
Fine yellowish-red clay with no inclusions
Fragmentary. Light wear on the poorly preserved surface, along with traces of a white slip.
H. 0.037. W. 0.035.

The head is tilted slightly to the right. On the head is a hood that resembles a Scythian cap. A small shallow suspension hole is visible at the top of the head. The hair is divided into dense curls that are visible above the forehead and below the hood. The face is oval with very worn features.

Unpublished.

V.B.

251.

251. Κεφάλι ειδωλίου γυναικείας μορφής

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 335)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
3ος αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινέρυθρος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου. Ίχνη λευκού επιχρίσματος.
Ύψ. 0,038. Πλ. 0,035.

Η μορφή κλίνει το κεφάλι ελαφρά προς τα αριστερά. Στη κορυφή της κεφαλής αβαθής μικρή οπή ανάρτησης. Τα μαλλιά αναλύονται σε πυκνούς βοστρύχους, οι οποίοι φαίνεται να μαζεύονται ψηλά στη κεφαλή. Πρόσωπο ωοειδές με τα χαρακτηριστικά πολύ αλλοιωμένα.

Αδημοσίευτο.

Β.Μ.

251. Head of a female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 335)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
3rd c. BC
Fine yellowish-red clay with no inclusions
Fragmentary. Light wear on the poorly preserved surface, along with traces of a white slip.
H. 0.038. W. 0.035.

The head is tilted slightly to the left. At the top of the head is a small shallow suspension hole. The hair is divided into dense curls, which appear to be gathered high on the head. The face is oval, and the features are very worn.

Unpublished.

V.B.

252.

252. Ειδώλιο όρθιας γυναικείας μορφής

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 363)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Μέσα 6ου αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινέρυθρος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Λείπει το κάτω μέρος των ποδιών και η βάση. Αποκρουσμένο, ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου. Το πίσω μέρος του, κοίλο. Ελάχιστα ίχνη λευκού επιχρίσματος, αλλά και ερυθρού και μελανού χρώματος.
Ύψ. 0,09. Πλ. 0,025.

Αποδίδεται μετωπική μορφή, η οποία φοράει απτύχωτο άζωστο χιτώνα και ιμάτιο. Το σώμα διαμορφώνεται επίπεδα με τα χέρια κολλημένα επάνω του. Το αριστερό χέρι μάλλον είναι λυγισμένο και βρίσκεται κάτω από την περιοχή του στήθους. Πιθανόν να κρατούσε αντικείμενο, τα ίχνη του οποίου μόλις που διακρίνονται. Το δεξί, κολλημένο στους μηρούς, πιθανόν ανασηκώνει τον χιτώνα. Στην κεφαλή φέρει καλύπτρα. Η κόμη αναλύεται σε μακριούς σχηματοποιημένους πλοκάμους που διευθετούνται συμμετρικά στους ώμους και εμπρός στο στήθος, ενώ πάνω από το μέτωπο αποδίδονται ως ενιαίος όγκος. Πρόσωπο ωοειδές, αυστηρό, με μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια, μακριά και στενή μύτη, ενωμένη με τα υπερόφρυα τόξα, στόμα μικρό, με κλειστά τα χείλη και αμυδρό χαμόγελο. Πρόκειται για κοινό τύπο, ο οποίος απαντάται σε ειδώλια και πλαστικά αγγεία με προέλευση από τον ανατολικοϊωνικό χώρο (κυρίως Σάμος, Μίλητος, Ρόδος), με ευρεία διάδοση σε όλο τον 6ο και τον πρώιμο 5ο αι. π.Χ.

Αδημοσίευτο.

Για τον τύπο, βλ. Higgins 1967 35c.d. Χρυσοστόμου & Χρυσοστόμου 2014, 396, 397, 400.

Β.Μ.

252. Standing female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 363)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Mid-6th c. BC
Fine yellowish-red clay with no inclusions
Fragmentary, missing the lower parts of the legs and the base. Light wear on the poorly preserved surface. The back is concave, with limited white, red, and black slip traces.
H. 0.09. W. 0.025.

The figurine is frontal dressed in an unpleated chiton without a belt, and a himation. The body is flat with arms attached to it. The left arm was most likely bent in front of and below the chest. There was probably an object in the hand, traces of which are now barely discernible. The right hand, attached to the thighs, is probably lifting the chiton. On the head is a veil (kalyptra). The hair is divided into long, stylized plaits arranged symmetrically on the shoulders and in front of the chest, depicted above the forehead as a single mass. The face is oval and severe, with large almond-shaped eyes, a long, narrow nose connected to the brow, a small mouth with closed lips, and a faint smile. This was a common type among figurines and sculptures originating from East Greek workshops (mainly Samos, Rhodes and Miletus), widely distributed throughout the 6th and early 5th centuries BC

Unpublished.

For this type of figurine, see Higgins 1967 35c.d. Χρυσοστόμου & Χρυσοστόμου 2014, 396, 397, 400.

V.B.

253.

253. Ειδώλιο χορεύτριας

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 445)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
3ος αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινέρυθρος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Λείπει το κάτω μέρος του κορμού, τα πόδια και μέρος των χεριών. Ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου. Ίχνη του λευκού επιχρίσματος (υπόστρωμα χρωμάτων).
Ύψ. 0,04. Πλ. 0,04.

Όρθια γυναικεία μορφή σε έντονη κίνηση του κορμού προς τα αριστερά. Τα χέρια σε έκταση ακολουθούν την κίνηση του κορμού. Φορά πτυχωτό χιτώνα, ζωσμένο ψηλά κάτω από το στήθος. Το κεφάλι σχεδόν μετωπικό, ωοειδούς σχήματος, με μικρά τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Χοντρό στεφάνι καλύπτει την κεφαλή, η κόμη μαζεμένη χαλαρά πίσω στον αυχένα αναλύεται σε κοντούς και σχηματοποιημένου βοστρύχους. Κοινός τύπος ειδωλίου χορεύτριας, ο οποίος εντοπίζεται ήδη από τα τέλη του 4ου αι. π.Χ. σε Αττική, Βοιωτία, Κόρινθο, Μύρινα, Μικρά Ασία, Ρόδο κ.α. Παρατηρείται μια παράλληλη πορεία και στις προτιμήσεις, λόγω της ζήτησης, των μεγάλων κοροπλαστικών εργαστηρίων που επικεντρώνουν την παραγωγή σε θέματα σχετικά με το θέατρο και σε δρώμενα που σχετίζονται με τις μεγάλες γιορτές του Διονύσου, του Πάνα, των Νυμφών και άλλων παρεμφερών θεοτήτων.

Αδημοσίευτο.

Για τον τύπο, βλ. Winter 1903, II, 185, αρ. 8, 186, αρ. 3, 187, αρ. 2. Παρόμοιο στον Davidson 1952, 43–44, πίν. 21, αρ. 248.

Β.Μ.

253. Dancing female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 445)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
3rd c. BC
Fine yellowish-red clay with no inclusions
Fragmentary, missing the lower torso, legs, and parts of hands. Light wear on the poorly preserved surface. There are traces of white slip (color undercoat).
H. 0.04. W. 0.04.

Standing female figurine depicted dancing, reflected in the intense motion of the torso towards the left. The outstretched arms follow the movement of the torso. Dressed in a pleated chiton belted high below the chest. The head is almost frontal, oval in shape, and has small facial features. A thick wreath covers the head, while the hair is loosely gathered as short and stylized curls at the nape. This is a common type of dancer figurine, which is documented as early as the late 4th c. BC in Attica, Boeotia, Corinth, Myrina, Asia Minor, Rhodes, etc. The demand for these types of figurines, which were associated with the theatre and events related to the great festivals of Dionysus, Pan, and the nymphs, as well as those of other similar deities, resulted in their widespread manufacture in the large coroplastic workshops of these regions.

Unpublished.

For this general type of figurine, see Winter 1903, II, 185, n. 8, 186 n. 3,187 n. 2. For a similar example to this specific figurine, see Davidson 1952, 43-44, pl. 21, n. 248.

V.B.

254.

254. Ειδώλιο ένθρονης γυναικείας μορφής

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 481)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Αρχές 5ου αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινοκάστανος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Λείπει η κεφαλή και μέρος της βάσης. Αποκρουσμένο, με ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου. Ίχνη του λευκού επιχρίσματος (υπόστρωμα χρωμάτων).
Ύψ. 0,064. Πλ. 0,045.

Η μορφή αποδίδεται μετωπικά καθιστή σε θρόνο και πατά σταθερά σε υποπόδιο. Το σώμα έχει το ίδιο περίγραμμα με τον θρόνο, από το ερεισίνωτο του οποίου μόλις που διακρίνονται τα δύο πτερύγια από τους ώμους της μορφής. Φορά απτύχωτο ποδήρη χιτώνα και στους ώμους διακρίνεται το επίβλημα το οποίο θα κάλυπτε και την κεφαλή. Στο δεξί της χέρι, που κάμπτεται αμέσως κάτω από το στήθος, κρατά περιστέρι, ενώ με το αριστερό ακουμπάει με τις παλάμες το αριστερό της γόνατο. Το ειδώλιο είναι προϊόν κορινθιακού εργαστηρίου.

Αδημοσίευτο.

Πρόκειται για έναν από τους δημοφιλέστερους σε όλο τον ελληνικό κόσμο τύπους ειδωλίων της υστεροαρχαϊκής και κλασικής περιόδου, που κατακλύζει ιερά και νεκροταφεία. Για παρόμοια, βλ. Robinson 1933, 66, αρ. 247, πίν. 30. Davidson 1952, 32, αρ. 118, πίν. 8.

Β.Μ.

254. Enthroned female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 481)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Early 5th c. BC
Fine yellowish-brown clay with no inclusions
Fragmentary, the head and part of the base are missing. Light wear on the poorly preserved surface, while there are traces of white slip (paint undercoat).
H. 0.064. W. 0.045.

The figure is depicted frontally, seated on a throne with both feet firmly on a footstool. The female figure's back and shoulders are merged with the backrest of the throne, to the extent that the wings of the throne are barely discernable. Dressed in a full-length unpleated chiton, part of the mantle that would have covered the head and her shoulders is visible. In her right hand, which is bent immediately below the chest, she holds a dove, while the palm of her left hand rests on her left knee. The figurine was produced in a Corinthian workshop.

Unpublished.

This is one of the most popular types of figurines of the Late Archaic and Classical periods throughout the Greek world, commonly found in sanctuaries and cemeteries. For similar examples, see Robinson 1933, 66, n. 247, pl. 30. Davidson 1952, 32, n. 118, pl. 8.

V.B.

255.

255. Ειδώλιο όρθιας γυναικείας μορφής

Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας (ΣΒΕ 484)
Προέλευση: σπήλαιο Κουδουνότρυπα (Ιερό Άντρο Νυμφών) Άρτας
Τέλη 4ου αι. π.Χ.
Πηλός λεπτόκοκκος, κιτρινέρυθρος, χωρίς προσμείξεις
Αποσπασματικό. Λείπει η βάση, το κεφάλι και το δεξί χέρι. Αποκρουσμένο και με ελαφριές απολεπίσεις στην επιφάνεια. Κακή η διατήρηση της επιδερμίδας του ειδωλίου. Ίχνη του λευκού επιχρίσματος (υπόστρωμα χρωμάτων).
Ύψ. 0,075. Πλ. 0,055.

Το δεξί σκέλος στάσιμο, το αριστερό λυγισμένο ελαφρά, προτάσσοντας το γόνατο εμπρός. Φορά ποδήρη χιτώνα με φαρδιές και καμπύλες, πυκνές πτυχώσεις και ιμάτιο που καλύπτει το αριστερό της χέρι, το οποίο κάμπτεται εμπρός και πιθανόν κρατούσε κάποια προσφορά (;). Το σιγμοειδές σχήμα της κίνησης (contraposto) του σώματος και η κάμψη του χεριού έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λοξών κυματοειδών πτυχών στα ενδύματα. Η πίσω όψη του ειδωλίου είναι αδρά δουλεμένη.

Αδημοσίευτο.

Ο τύπος κατατάσσεται στη μεγάλη, κοινή ομάδα της παράδοσης των ειδωλίων της Τανάγρας. Για τα ειδώλια της Τανάγρας, τις απαρχές και την εξέλιξη του τύπου των Ταναγραίων, ενδεικτικά βλ. Jeammet 2003. Παρόμοιο, βλ. Νούλας 2014, 412, εικ. 7 (Πυ 828).

Β.Μ.

255. Standing female figurine

Ephorate of Palaeoanthropology-Speleology (ΣΒΕ 484)
Provenance: Koudounotrypa Cave (Sanctuary of the Nymphs), Arta
Late 4th c. BC
Fine yellowish-red clay with no inclusions
Fragmentary, with the base, head, and right hand missing. Light wear on the poorly preserved surface, with traces of white slip (paint undercoat).
H. 0.075. W. 0.055.

The right leg is straight, while the left is slightly bent, with the knee protruding forward. She wears a long chiton with wide, curved, dense pleats and a himation that covers her left arm, extending forward, probably holding an offering. The sigmoidal form of the body (contraposto) and the bent left arm resulted in the formation of oblique, wavy folds in the clothing. The back of the figurine was roughly worked.

Unpublished.

This type was of the widespread and common Tanagra figurine tradition. For the development of Tanagra figurines, see Jeammet 2003. Νούλας 2014, 412, fig. 7 (Πυ 828).

V.B.

256.

256. Τμήμα σίμης με υδρορροή λεοντοκεφαλής

Αρχαιολογικό Μουσείο Βέροιας (Π 1094)
Προέλευση: Νυμφαίον Μίεζας Ημαθίας (έξω από το σπήλαιο 2)
4ος αι. π.Χ.
Πηλός
Αποσπασματική.
Ύψ. 0,145. Μήκ. 0,375.

Τμήμα πήλινης σίμης με ανάγλυφο διάκοσμο ανθεμίων και ανθέων λωτού, εναλλάξ. Σώζονται ένα και μισό άνθος λωτού και ένα ακέραιο ανθέμιο. Στο στόμιο της υδρορροής, επίθετη πήλινη κεφαλή λιονταριού κατενώπιον. Το στόμα του λιονταριού είναι ανοιγμένο και κοίλο, ενώ τα μάτια, το ρύγχος και τα δόντια του ζώου αποδίδονται με εγχάραξη.

Πέτσας 1968, 71, πίν. 49α.

Ι.Γ., Γ.Σ.

256. Fragment of a sima with lion's head spout

Archaeological Museum of Veroia (Π 1094)
Provenance: Nymphaeum of Mieza, Imathia (outside Cave 2)
4th c. BC
Clay
Incomplete.
H. 0.145. L. 0.375.

Part of a clay sima with relief decoration of alternating palmettes (anthemia) and lotus flowers. One and a half lotus flowers and one complete palmette survive. At the mouth of the sima, a clay lion's head is attached, facing forward. The mouth is open and hollow, while the eyes, snout, and teeth are engraved.

Πέτσας 1968, 71, pl. 49α.

I.G., G.S.